

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2013-2014-037
No. 4b

STATEN VAN SINT MAARTEN
Zittingsjaar 2015-2016-

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek. 21 JUN 2016			
Volgnr. 15/877/15-16			
Par.	Ag	Ag	

Landsverordening, houdende regels betreffende de instelling, inrichting, samenstelling, taken en bevoegdheden van de Timeshare Autoriteit (Landsverordening Timeshare Authority)

REACTIE OP HET ADVIES VAN DE RAAD VAN ADVIES

Aan de Voorzitter van de Staten
Wilhelminastraat 1
Philipsburg

Reactie inzake de Initiatiefontwerplandsverordening tot instelling van een Timeshare Autoriteit (Sint Maarten Timeshare Authority Ordinance) (Zittingsjaar 2013-2014-037)

Ik heb de eer U hierbij, aan te bieden de reactie op het advies van de Raad van Advies gedateerd 26 juni 2014, RvA no. SM/02-14-ILV, betreffende het Initiatiefontwerplandsverordening tot instelling van een Timeshare Autoriteit (Sint Maarten Timeshare Authority Ordinance).

Bij brief van 13 januari 2014 zond de Voorzitter van de Staten aan de Raad van Advies het Initiatiefontwerplandsverordening zoals door het lid Petrus L. De Weever was ingediend. De ondergetekende heeft het Initiatief overgenomen, onder dankzegging aan dit voormalige lid van de Staten, en verzoekt de Staten om de behandeling van de Initiatiefontwerplandsverordening weer te hervatten.

Teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen en punten van kritiek van de Raad van Advies is bij gelegenheid van deze reactie een gewijzigd ontwerp landsverordening en een gewijzigde memorie van toelichting opgesteld.

Op deze opmerkingen en punten van kritiek zal hieronder puntsgewijs worden ingegaan. Daarbij worden de volgorde en nummering van het advies van de Raad aangehouden.

1. Algemene opmerkingen

Samenwerking Juridische Zaken en Wetgeving

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp gebreken vertoont, zowel van inhoudelijke als van wetstechnische en redactionele aard. De Raad adviseert het parlement ontwerpen van landsverordening in samenwerking met de afdeling JZ&W op te stellen teneinde kwalitatief betere ontwerpen te produceren.

De ondergetekende zou kunnen instemmen met dit advies, indien daarbij in ogenschouw wordt genomen dat het advies in 2014 is uitgebracht. Inmiddels heeft zich echter een belangwekkende ontwikkeling voorgedaan.

Recent is in de media een personeelsadvertentie verschenen waarin de Griffier van de Staten kandidaten oproept voor de functie van tweede plaatsvervangend Griffier. Van de kandidaat wordt verwacht dat deze de twee jaar durende wetgevingscursus bij de Academie voor Wetgeving zal volgen. Het oogmerk van de Griffier is dat ook bij de Griffie voldoende wetgevingsexpertise zal worden opgebouwd om leden van de Staten te ondersteunen bij het opstellen van Initiatiefontwerplandsverordeningen. Het doel is dat Initiatiefontwerplandsverordeningen in de toekomst geen wetstechnische gebreken meer zullen vertonen. Inschakeling van de afdeling JZ&W is dan niet langer aangewezen. Vanzelfsprekend zullen de inhoudelijke aspecten van alle Initiatiefontwerplandsverordeningen voor de verantwoordelijkheid van de indieners blijven.

2. Beleidsanalytische toets

2.1 Wetgeving in de Engelse taal

Op 18 juli 2013 heeft de Raad van Advies middels een brief gereageerd op de tweetaligheidskwestie betreffende de toen voor advies ingediende Landsverordening herziening timeshare (US/009/2012-2013) en de Sint Maarten Timeshare Authority Ordinance (US/010/2012-2013).

De Raad heeft toentertijd onder andere uit het oogpunt van rechtszekerheid de Staten in overweging meegegeven om de Engelse versies van de ontwerpen volledig in de Nederlandse taal op te maken en daarvan vertalingen van te maken.

Met betrekking tot de keuze van het indienen van Engelstalige regelgeving en de opmerkingen van de Raad hieromtrent, refereert de Raad naar de inhoud van zijn advies die is vastgesteld op 24 juni 2014, met nummer: SM.01-14-ILV inzake de Initiatiefontwerplandsverordening tot herziening van de regels betreffende timeshare.

Kort samengevat heeft de Raad ernstige twijfels bij Engelstalige wetgeving.

De ondergetekende is van mening dat dit voor Sint Maarten heel belangrijk is. Om deze reden wordt hieronder uitvoerig bij dit vraagstuk stilgestaan. De tekst daarvan is gelijklopend opgenomen bij de Engelstalige reactie op het advies van de Raad van Advies over het Initiatiefontwerplandsverordening Timeshare Ordinance. In die nota wordt overigens daarna meer specifiek ingegaan op de taalkwesties die in dat Initiatief een aparte rol spelen.

“De ondergetekende is van mening dat op een zeker tijdstip in de toekomst alle wetgeving van Sint Maarten in het Engels zal moeten zijn gesteld. Dat sluit beter aan bij de taal die de bevolking van Sint Maarten in meerderheid spreekt. De ondergetekende is er een groot voorstander van dat de wetgeving en het juridisch taalgebruik door de meerderheid van een volk goed kan worden begrepen. Die taal is het Engels, en niet het Nederlands.

De ondergetekende erkent uiteraard dat de overgang van de ene taal naar de andere moeilijk zal zijn en met veel aanpassingsproblemen gepaard zal gaan. En daarom is het nodig om daar geruime tijd voor uit te trekken.

Echter, ooit zal de wetgever met die omschakeling moeten beginnen, zo is de vaste overtuiging van ondergetekende. Dat eerste begin zal de Timeshare Ordinance moeten zijn, zo meent de ondergetekende.

Het advies van de Raad van Advies om het ontwerp in de Nederlandse taal te stellen zal niet worden opgevolgd in de Initiatief Timeshare Ordinance.

De redenen daarvoor zijn de volgende.

Artikel 1, tweede lid, van de Staatsregeling luidt: ‘De officiële talen zijn het Nederlands en het Engels.’ De ondergetekende meent dat indien wetgeving in het Engels geheel wordt uitgesloten, daarmee deze bepaling uit de Staatsregeling niet serieus wordt genomen.

Sint Maarten kent niet, zoals Aruba, een bepaling die voorschrijft dat wetgeving in het Nederlands moet geschieden (zie artikel 5 van de Arubaanse Landsverordening houdende enige regels inzake het Papiamentu en het Nederlands als officiële taal, AB 2003 no. 38: ‘Wetgeving geschiedt in het Nederlands.’).

Overigens zou daarmee de constitutionele vraag worden opgeworpen of die landsverordening zich verdraagt met artikel 1, tweede lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten (de Staatsregeling van Aruba zwijgt over officiële talen).

Blijkens de wetgeschiedenis van de Sint Maartense Landsverordening officiële talen heeft de wetgever bewust afgezien van een dergelijke bepaling en achtte hij wetgeving in het Engels mogelijk, zij het volgens de memorie van toelichting op beperkte schaal.

In de op 20 februari 1987 ingediende ontwerp-Landsverordening houdende vaststelling van de officiële talen van de Nederlandse Antillen (Staten van de Nederlandse Antillen 1986/1987-52, no. 2) luidde artikel 3, tweede en derde lid:

“2. Publicatie van wetgeving zal geschieden in het Nederlands, waarbij, indien gewenst, binnen redelijke tijd, zorg gedragen wordt voor een vertaling en publicatie van deze wetgeving in het Engels en het Papiamentu.

3. Bij de interpretatie van een wettekst is de Nederlandse tekst de authentieke.”

Dit ontwerp is echter op 29 september 1997 ingetrokken (Staten van de Nederlandse Antillen 1997/1998-536, no. 4), gepaard gaande met de indiening, op dezelfde dag, van een nieuw ontwerp, te weten de ontwerp-Landsverordening officiële talen waarin een bepaling ter zake van wetgeving opzettelijk is weggelaten. Dit ontwerp heeft geleid tot de thans nog geldende Landsverordening officiële talen (in Curaçao PB 2007, no. 20, in Sint Maarten AB 2013, GT no. 474),

In de memorie van toelichting is het volgende opgemerkt (Staten van de Nederlandse Antillen 1997/1998-2009, no. 3, p. 8):

“De rol van het Papiamentu en het Engels in rechtspraak en wetgeving zal in elk geval beperkt blijven zolang voor het gebruik van deze talen niet een aantal voorwaarden vervuld zijn, zoals de vaststelling van de rechts- en wetgevingsterminologie in het Engels en het Papiamentu en de beschikbaarheid van voldoende rechters en wetgevingsjuristen die deze talen beheersen alsmede van rechtbanktolken. Pas wanneer aan dergelijke voorwaarden is voldaan, ontstaat ruimte voor een frequent gebruik van die talen in de juridische sector.”

Hieruit blijkt dat er enige ruimte is volgens de wetgever destijds voor wetgeving in het Engels.

Wel luidt aanwijzing 44 van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten (AB 2013, no. 26) als volgt:

“1. Wettelijke regelingen worden zo veel mogelijk in de Nederlandse taal opgesteld. Gebruik van een andere taal is alleen mogelijk wanneer een woord of uitdrukking in een andere taal ingang heeft gevonden in Sint Maarten en:

- a. er geen Nederlands equivalent van het woord of de uitdrukking beschikbaar is; of,
- b. de bedoeling duidelijker wordt weergegeven dan in het Nederlands.

2. Deze aanwijzing geldt niet voor benamingen en evenmin voor de artikelen van wettelijke regelingen, waarin is voorzien in de tekst van een af te leggen eed of gelofte.”

Het gaat hier echter om een Regeling van de Minister-President die afwijking toelaat en in elk geval de Staten niet bindt.

De ondergetekende benadrukt dat zij onderkent dat de omschakeling naar het Engels geleidelijk zal moeten gaan plaatsvinden. De ondergetekende meent echter dat timesharewetgeving een bijzondere positie inneemt en dat de keus om met deze landsverordening te beginnen bij uitstek gerechtvaardigd is.

Een belangrijke factor waaraan de Raad van Advies voorbij is gegaan is dat de tekst van de ontwerp-Timeshare Ordinance grotendeels is opgesteld door Engels sprekende juristen. Zo hebben internationale deskundigen op het gebied van timeshare wetgeving van de American Resort Development Association Caribbean Committee geparticipeerd. Men zie de memorie van toelichting, pagina 1: ‘An ARDA Caribbean-SMTA Legislative Committee was created, including corporate counsel of international exchange companies RCI and Interval International, SMTA stakeholders and other legal experts from the membership of ARDA Caribbean with vast experience in representing government regulatory agencies, timeshare consumers and the timeshare industry.’ Zou de door deze Engels sprekende deskundigen opgestelde teksten worden omgezet naar het Nederlands, dan zal dat zonder twijfel tot onzekerheden leiden.”

De bovenstaande argumenten die ervoor pleiten om de Timeshare Ordinance in het Engels te laten luiden, gelden echter veel minder voor het onderhavige Initiatiefontwerplandsverordening. Dit ontwerp regelt immers de instelling en inrichting van een zelfstandig bestuursorgaan. De ondergetekende ziet dergelijke wetgeving omtrent het staatsbestel van Sint Maarten als het sluitstuk van de operatie om op het Engels over te schakelen. Binnen de overheid, advocatuur en rechterlijke macht werken nu nog veel mensen die het Nederlands uitstekend beheersen. Daarom wil de ondergetekende de omschakeling op het Engels voor dergelijke wetgeving minder voorrang geven dan de omschakeling van de wetgeving die voor de samenleving zelf van groter belang is.

Om bovenstaande redenen wil de ondergetekende de verdere stukkenwisseling omtrent dit Initiatiefontwerplandsverordening in het Nederlands laten plaatsvinden.

Vertrekpunt

De ondergetekende zag zich voor de vraag gesteld, toen eenmaal de keus voor het Nederlands was gemaakt, hoe de Initiatieflandsverordening diende te worden vormgegeven. Het advies van de Raad heeft de ondergetekende zo uitgelegd dat de Raad van Advies een voorkeur heeft voor een zelfstandig bestuursorgaan boven een openbaar lichaam. Dit advies heeft ondergetekende overgenomen. De Timeshare Authority zal een zelfstandig bestuursorgaan gaan worden.

Voor de instelling, inrichting, samenstelling, taken en bevoegdheden van de Timeshare Autoriteit is in Sint Maarten een goed voorbeeld voorhanden. Dat is de Landsverordening Bureau Intellectueel Eigendom (hierna: BIE), die op 14 november 2014 door de Staten is aanvaard en op 1 oktober 2015 in werking is getreden. De Raad van Advies heeft daarover een gedegen advies uitgebracht, en dat advies heeft de regering destijds grotendeels opgevolgd. Men zou dus kunnen zeggen dat die landsverordening ‘the state of the art’ is voor de oprichting van een zelfstandig bestuursorgaan.

Een bijkomend voordeel van het overnemen van dat model is in de ogen van de ondertekende dat er geen reden is om over het gewijzigde Initiatiefontwerplandsverordening opnieuw advies te vragen van de Raad van Advies.

Er zijn wel enkele essentiële verschillen, die veroorzaakt worden door verschillen tussen beide instanties.

Ten eerste zal de Timeshare Authority de bevoegdheid tot het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete hebben. Voor een geschillen beslechtende instantie als de Timeshare Authority kan het nuttig zijn als deze over ‘een stok achter de deur’ beschikt. Vooral in de situatie dat een timesharebedrijf stelselmatig alleen het eigen belang nastreeft en zodoende consumenten benadeelt. Of blijft weigeren om aan de code of conduct voor timesharebedrijven te voldoen.

Ten tweede verdient vermelding dat het BIE zijn inkomsten verwerft uit de rechten en vergoedingen die merkhouders verschuldigd zijn. De Timeshare Authority zal zelf geen inkomsten verwerven, maar zal gefinancierd worden uit de Landskas. Deze financiering moet ‘voldoende’ zijn om diens taken te vervullen, vrij van ongepaste politieke invloed of bemoeienis van de overheid of het bedrijfsleven. Dit heeft geleid tot het voorstel in de ontwerplandsverordening dat de Minister van Toerisme, Economische Zaken, en Telecommunicatie (hierna: de Minister) gehouden is om “alle financiële middelen zoals opgenomen in de goedgekeurde begroting” ter beschikking te stellen. Deze verplichting is geen zware belasting voor de Landskas, omdat de opbrengst van de voorgestelde verhoging van de logeergastenbelasting toereikend zal zijn.

Daarnaast gelden voor de Autoriteit strengere eisen betreffende onafhankelijkheid en autonomie, welke voor het BIE niet van toepassing zijn. De ondergetekende wil in de eerste plaats zo nauw mogelijk aansluiten bij de wensen van de instellingen die leden voor de Raad van Toezicht zullen voordragen. Maar, los daarvan, vindt de ondergetekende het hoogst wenselijk om in een klein land als Sint Maarten een uitvoerende instantie als de Autoriteit op armslengte van de

politiek te plaatsen. Dat zijn de redenen geweest om op diverse onderdelen 'de politiek, de overheid en het bedrijfsleven' op afstand te plaatsen, en de Raad van Toezicht zichzelf via coöptatie te laten vernieuwen. Anders dan bij het BIE zullen de directeur en de Raad van Toezicht niet bij lansbesluit worden benoemd, geschorst en ontslagen.

2.2 Flexibel houden van wetgeving

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp gedetailleerde regels bevat met betrekking tot de instelling van de Autoriteit alsmede ter verbetering van de consumentenbescherming. De Raad adviseert om slechts de hoofdelementen van een regeling, zijnde de structurele elementen en de wezenlijke bepalingen ten aanzien van het onderwerp, in het ontwerp te regelen, en bepalingen op te nemen, die delegatie van nadere regelgeving mogelijk maakt. In lagere regelgeving kunnen vervolgens regels worden gesteld, ter uitwerking van het ontwerp. Het gevolg is dat de wetgeving flexibel blijft, en makkelijker is te wijzigen indien dit in de toekomst nodig wordt geacht.

De Raad refereert hierbij bijvoorbeeld naar artikel 12 en 13 van het ontwerp. Deze artikelen regelen met name de procedure inzake conflicten met betrekking tot timeshare. De Raad merkt op dat deze artikelen gedetailleerde regels beoogt vast te stellen met betrekking tot de genoemde procedures. De Raad adviseert hiertoe om slechts de hoofdelementen ten aanzien van de procedures in het ontwerp te regelen, en bepalingen op te nemen, die delegatie van nadere regelgeving mogelijk maakt.

De ondergetekende heeft dit advies overgenomen. Onder 1. is reeds ingegaan op het overnemen van het model van de Landsverordening BIE. Zodoende is genoegzaam rekening gehouden met hetgeen de Raad van Advies adviseert omtrent de instelling, inrichting, taken en bevoegdheden van een zelfstandig bestuursorgaan.

Daarnaast heeft de ondergetekende het advies overgenomen om de procedure niet gedetailleerd te regelen. In plaats daarvan is in het ontwerp (zie artikel 29) de opdracht aan de Raad van Toezicht opgenomen om de werkwijze, waaronder de procedures, bij reglement vast te stellen. Dat reglement behoeft de goedkeuring van de minister; dit vereiste vloeit voort uit de 'systeemverantwoordelijkheid' van de minister. Op dit begrip wordt in de memorie van toelichting nader ingegaan.

3. Juridische toets

3.1 Verbetering van consumentenbescherming

De Raad constateert dat het ontwerp onder andere de consumentenbescherming met betrekking tot timeshare beoogt te verbeteren. De Raad is er niet van overtuigd dat door het implementeren van de mogelijkheid tot het geven van een bestuurlijke boete, de consumentenbescherming wordt verbeterd. Immers ontbreken onder andere garanties betreffende de afwerking van de accommodatie of een garantie betreffende de terugbetaling van reeds gedane betalingen indien de accommodatie niet wordt afgewerkt en, in voorkomend geval, het opstellen van de voorwaarden voor de toepassing van deze garanties.

De ondergetekende heeft zich dit advies ter harte genomen, en heeft in de ontwerp-landsverordening de garanties versterkt. Daarbij valt met name te denken aan de bevoegdheid voor de Timeshare Autoriteit om een gedragscode voor timesharebedrijven vast te stellen waarin

de wettelijke rechten en verplichtingen van timesharebedrijven worden beschreven, in combinatie met de bevoegdheid om deze preventief te handhaven door middel van een last onder dwangsom dan wel punitief door middel van een bestuurlijke boete.

3.2 Openbaar lichaam

Ingevolge artikel 2, eerste lid, en de daarbij behorende memorie van toelichting, wordt voorgesteld om de Sint Maarten Timeshare Autoriteit als openbaar lichaam in de zin van artikel 97 van de Staatsregeling te kwalificeren.

De Raad adviseert hiertoe als volgt. In de memorie van toelichting, behorend bij artikel 97 van de Staatsregeling, wordt vermeld dat dit artikel is overgenomen uit de Arubaanse Staatsregeling (artikel V.10) die dit op haar beurt heeft gerelateerd aan artikel 134 van de Nederlandse Grondwet. Dit artikel is opgenomen om eventueel gewenste in te voeren functionele decentralisatie mogelijk te maken.

Volgens de tekst en commentaar bij artikel 134 van de Grondwet, blijkt niet wanneer sprake is van een openbaar lichaam. De dogmatiek is terzake verdeeld. Echter, naar het voorkomt, is een bevredigende omschrijving van een openbaar lichaam "een op het publiekrecht gestoeld verband van ambten en personen, welke ambten publiekrechtelijke bevoegdheden jegens die personen uitoefenen en over de samenstelling waarvan de personen (mede)zeggenschap hebben". Bij openbare lichamen moet men vooral denken aan gedecentraliseerde overheden, zoals provincies, gemeenten en waterschappen.

Daarnaast is er een onderscheid te maken tussen openbare lichamen voor beroep en bedrijf. Voor de toepassing van artikel 97 van de Staatsregeling dient naar de mening van de Raad, naar analogie, voldaan te zijn aan de voorwaarden als hierboven genoemd. Naar de mening van de Raad is niet duidelijk gemaakt dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit aan deze voorwaarden heeft voldaan. Immers, degene die getroffen worden door de beslissingen van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit kunnen niet de samenstelling van de Autoriteit bepalen. Hiermee komt het verband tussen de personen en ambten in het nauw.

De ondergetekende is als volgt aan dit advies tegemoet gekomen. De Timeshare Autoriteit is nu geen openbaar lichaam, maar een zelfstandig bestuursorgaan onder systeemverantwoordelijkheid van de Minister. De overheid heeft in deze constructie een verantwoordelijkheid gekregen dat er een Timeshare Autoriteit is, en kan in het uiterste geval ingrijpen wanneer de Autoriteit zijn taken ernstig verwaarloost. Ter bescherming tegen ongepaste politieke invloed is bepaald dat er in een dergelijke situatie transparantie omtrent het overheidsingrijpen noodzakelijk is: de Minister moet de Staten meteen inlichten als hij van dit ultimatum remedium gebruik maakt. De ondergetekende vertrouwt er op dat door dit systeem van checks and balances een afgewogen stelsel wordt gecreëerd waar alle partijen die belang hebben bij een goede uitvoering van de ontwerplandsverordening én van de Timeshare Ordinance tevreden over zullen zijn.

3.3 Invoering van de administratieve boete

De Raad begrijpt uit het ontwerp dat de wetgever voornemens is om een bestuurlijke boete te introduceren in het geval van overtreding van artikel 11, als blijkt dat de procedure als genoemd in artikel 12 en 13 het conflict niet heeft opgelost.

De Raad constateert dat de gevallen als genoemd in artikel 11, vooral privaatrechtelijke normen bevatten, waarbij burgerrechtelijke partijen tegenover elkaar staan en waarbij de Sint Maarten Timeshare Autoriteit als onafhankelijke derde een oplossing beoogt te realiseren voor het conflict. De Raad is van mening dat dit privaatrechtelijke geschillen zijn die zich niet lenen voor het opleggen van bestuurlijke boetes.

De Raad merkt op dat in dit geval het punitieve karakter van een bestuurlijke boete daarbij niet is geoorloofd. Immers, in geval van wanprestatie voorziet het privaatrecht in mogelijkheden om degene die de overeenkomst (wat timeshare in essentie is) niet nakomt tot naleving of tot schadevergoeding te dwingen, dan wel om de overeenkomst te ontbinden. Het doel is bescherming van de rechtspositie van een rechtssubject (in het ontwerp de "consumer" als bedoeld in onder andere artikel 11, eerste lid, onderdeel b, onder ii), door middel van het voorkomen, beperken of wegnemen van nadelige gevolgen van wanprestatie.

Daarbij gaat het niet om leedtoevoeging aan de wederpartij. Het privaatrecht kent geen privaatrechtelijk aansprakelijkheidsrecht met daarin een schadevergoeding met een strafkarakter. De Raad is derhalve van mening dat het volgen van de civielrechtelijke weg leidt tot een vergelijkbaar resultaat, waarbij de noodzaak van een bestuurlijke boete ontbreekt.

*Indien het parlement anders van mening is, waar onder de omstandigheden als genoemd in artikel 11 van het ontwerp een kwestie als bestraffende (bestuurlijke) sanctie wordt aangemerkt, dient men zich ervan te vergewissen dat bij het invoeren van een boetebeding sprake is van (straf)vervolging in de zin van artikel 6, eerste lid, EVRM⁴, dan wel van artikel 14, eerste lid IVBPR⁵ en dat alle rechten en plichten hieruit voortvloeiend, van toepassing zijn⁶. Immers, de bestuurlijke boete heeft een strafkarakter; er is sprake van strafvervolging. De Raad adviseert om er rekening mee te houden dat daar consequenties aan zijn verbonden, voortvloeiend uit (aldus) het EVRM en het IVBPR. Zo geldt het in paragraaf 3.4 nader uitgewerkte *lex certa* beginsel, de *cautieplicht*, het verbod van dubbele bestraffing (*ne bis in idem* beginsel), rechtvaardigings- en schulditsluitingsgronden en een volledige rechtelijke toetsing, in plaats van een marginale toetsing.*

Daarnaast is de Raad van mening dat er een niet te onderschatten risico bestaat dat met de implementatie van een bestuurlijke boete, de boete niet zal worden voldaan. Uit het ontwerp komt te onduidelijk naar voren, wat de middelen zijn, indien zulks voorkomt. Immers, na de uitreiking van de boete moet deze nog worden geïnd. De afhandeling zal een uitbreiding van inzet betekenen. Dit zal voor de Sint Maarten Timeshare Autoriteit naar verwachting moeilijk te realiseren zijn, gezien haar beperkte handhavingscapaciteit en de kosten die daarmee zijn gemoeid.

Om redenen van efficiëntie en harmonisatie van wetgeving, adviseert de Raad derhalve om een organieke landsverordening te ontwerpen waarbij algemene regels worden gesteld met betrekking tot bestuurlijke handhaving. Zo wordt naar de mening van de Raad meer eenheid gebracht in bestuurlijke wetgeving en tegelijkertijd bieden samenhang en uniformering grote voordelen met betrekking tot de toegankelijkheid van het recht voor burgers.

De Raad adviseert om de bestuurlijke boete zoals in het ontwerp is opgenomen daarom niet te implementeren. In het geval dat de wetgever kiest om de implementatie van de bestuurlijke boete

in het ontwerp te handhaven, adviseert de Raad, om ter verduidelijking van het ontwerp, nader te motiveren waarom voor de bestuurlijke boete als handhavingsinstrument wordt gekozen.

De ondergetekende heeft aan dit advies voor het grootste deel tegemoet kunnen komen. Enerzijds wordt grotendeels aan de opmerkingen van de Raad tegemoet gekomen door de nauwe aansluiting bij de ontwerplandsverordening bestuurlijke handhaving. Dit ontwerp van de regering bevat naar de mening van de ondergetekende een afgewogen stelsel waarin aan de meeste opmerkingen van de Raad wordt tegemoet gekomen. Dat blijkt ook uit het positieve advies dat de Raad over dat voorstel van de regering heeft uitgebracht.

Het betekende wel dat de ondergetekende met deze reactie moest wachten totdat de ontwerplandsverordening van de regering bij de Staten werd ingediend. De ondergetekende is verheugd dat dit recent heeft plaatsgevonden. De Staten kunnen dat ontwerp derhalve tegelijkertijd in de beschouwingen over dit Initiatiefontwerplandsverordening betrekken.

De ontwerp van de regering bevat een afgewogen stelsel waarbij de burger die een overtreding begaat tot een herstel van de overtreding kan worden gedwongen, dan wel in het uiterste geval daarvoor kan worden bestraft als een herstel niet meer mogelijk is. Daar staat een evenwichtig stelsel van rechtsbescherming tegen oneigenlijk gebruik van bevoegdheden door een bestuursorgaan tegenover.

Anderzijds handhaaft de ondergetekende de bestuurlijke boete als dwangmiddel voor de correcte toepassing van het burgerlijk recht. De belangrijkste reden daarvoor is dat de toegang tot de civiele rechter is geplaveid met dure en ingewikkelde procedures. In de praktijk is de toegang tot de civiele rechter voor de burger afgesloten als het gaat om relatief geringe bedragen. Daarbij valt te denken aan een borgsom van \$ 1.500 die de verkoper niet terugbetaalt bij een annulering tijdens de bedenktijd. De weg naar de rechter kost in een dergelijk geval meer, met als gevolg dat de verkoper zulks straffeloos kan doen, én blijven doen.

De ondergetekende is de Raad in dit verband in zoverre tegemoet gekomen dat de Timeshare Autoriteit ook de mogelijkheid van een last onder dwangsom zal krijgen. Met dit handhavingsinstrument kan de Autoriteit al in een vroeg stadium sturend optreden, zodat het opleggen van een bestuurlijke boete kan worden vermeden. Naar verwachting zal een bestuurlijke boete alleen worden opgelegd in gevallen waarin een timesharebedrijf zich schuldig maakt aan een reeks schendingen van de rechten van verschillende consumenten, waarbij in de praktijk geen geschil is ingediend door een bepaalde consument, noch het tot een zaak tussen twee partijen is gekomen.

3.4 Lex certa-beginsel

De Raad meent dat uit de beginselen van de democratische rechtsstaat volgt dat gedragsnormen en bevoegdheidsnormen exact moeten zijn omschreven. Als het gaat om gedragsnormen die met sancties moeten worden gehandhaafd, alsmede de handhavingsbevoegdheden zelf, luistert dit naar de mening van de Raad nog nauwer. Bij normen die door straffen moeten worden gehandhaafd, geldt het zogeheten lex certa-beginsel. Het lex certa-beginsel is een sub-beginsel van het legaliteitsbeginsel en houdt - kort gezegd - in dat voor burgers duidelijk dient te zijn welk handelen en nalaten leidt tot strafrechtelijke aansprakelijkheid, alsmede welke sancties daarop kunnen volgen.

De Raad adviseert om er rekening mee te houden dat bepalingen zo moeten zijn omschreven dat de bevolking uit de tekst van die bepalingen (en indien nodig uit de uitleg die de rechter aan die bepalingen geeft), kan weten welke daden en omissies burgers aansprakelijk maken.

De Raad is van mening dat de bepalingen met daarin een overtreding of sanctie uit het ontwerp, zoals artikel 2, derde lid, onderdeel c en onderdeel d, artikel 13 en artikel 17 onvoldoende duidelijk zijn omschreven met als gevolg dat de bevolking niet uit de tekst kan weten welke daden en omissies hem of haar aansprakelijk maken. Zo acht de Raad dat de in artikel 11 genoemde "minor issues", "sales related issues", "operational issues" en "public safety issues", die de basis vormen voor het opleggen van een bestuurlijke boete, te vaag zijn omschreven, opgesteld zijn door middel van open normen en ruimte laten voor nadere invulling. Ook de memorie van toelichting biedt hierbij geen heldere uitleg.

De ondergetekende heeft het advies van de Raad overgenomen en heeft in het Initiatiefontwerplandsverordening opgenomen dat de Timeshare Authority verplicht is om een handboek vast te stellen waarin de wettelijke rechten en plichten van consumenten zijn beschreven, en een gedragscode waarin hetzelfde voor timesharebedrijven wordt vastgelegd. Aan het begrip 'rechten en plichten' is het woord 'wettelijke' toegevoegd. Daarmee wordt duidelijk gemaakt dat het om rechten en verplichtingen moet gaan die reeds elders in een wettelijk voorschrift zijn vastgelegd, of die reeds eerder door een rechter zo zijn uitgelegd. Ter completering is in artikel 8 een vijfde lid opgenomen, luidend: "De Autoriteit beschrijft in het handboek en de gedragscode tevens op welke rechten en verplichtingen de Autoriteit toezicht houdt, alsmede met welke bestuurlijke bevoegdheden wordt opgetreden tegen overtreding van een bepaling in het consumentenhandboek, de gedragscode, , de Timeshare Ordinance of enig ander wettelijk voorschrift."

3.5 Bevoegdheid voor het opleggen van een bestuurlijke boete

Het komt de Raad voor dat het niet duidelijk is wie precies bevoegd is om een bestuurlijke boete op te leggen. Zo vermeldt artikel 2, derde lid, onderdeel d, dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit verantwoordelijk is voor het opleggen van boetes, terwijl artikel 13 vermeldt dat de "Board" (hierna: Raad van Toezicht) de directeur instructie kan geven om de "timeshare plan's administration" te confronteren met een bestuurlijke boete.

Aan het advies van de Raad is tegemoet gekomen. In het ontwerp is nu helder bepaald dat alleen de Raad van Toezicht bevoegd is tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie.

3.6 Rechtsbescherming tegen een administratieve boete

De Raad constateert dat artikel 17 beoogt nadere regels te stellen met betrekking tot het opleggen van een administratieve boete. De Raad is van mening dat dit artikel te summier is en dat het in het licht van rechtszekerheid van groot belang is dat de rechtsbescherming zo duidelijk mogelijk wordt omschreven in de regeling. Zo is het de Raad bijvoorbeeld niet duidelijk wat het verschil is tussen artikel 12, zesde lid, onderdeel b, en artikel 13 onderdeel a.

Indien hiermee wordt beoogt om de "timeshare plan's administration" een additionele termijn van 14 dagen te geven, nadat geen antwoord is ontvangen binnen de in artikel 12, zesde lid, onderdeel b, genoemde termijn van 30 dagen, dan verzoekt de Raad om een nadere motivatie waaruit blijkt dat in het geval van de tweede termijn, wel een respons te verwachten is.

Daarnaast is het de Raad niet duidelijk wat het verschil is met betrekking tot de "Sales Related Issues" genoemd in artikel 13, onderdeel a en in onderdeel b. In beide artikelen wordt hiernaar namelijk verwezen. Het is de Raad onduidelijk wanneer er sprake is van een geval als genoemd in onderdeel a, of onderdeel b.

De Raad stelt voor om ten behoeve van de rechtszekerheid in het ontwerp tevens te wijzen op de artikelen 55 en verder van de LAR, die bepalingen met betrekking tot rechtsbescherming regelen, ingevolge aanwijzing 120 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Bijkomstigheid is wel dat de bepalingen van de LAR in de Nederlandse taal zijn opgesteld.

Ook is het de Raad niet duidelijk of er een adviescommissie, ingevolge artikel 70 e.v. van de Landsverordening administratieve rechtspraak zal worden ingesteld die de behandeling van bezwaarschriften, waaronder begrepen het houden van de hoorzitting, bedoeld in artikel 64, op zich neemt.

De meeste opmerkingen van de Raad behoeven geen reactie meer, aangezien zij niet meer relevant zijn door de koppeling met de ontwerp-Landsverordening bestuurlijke handhaving, en – daardoor – met de LAR.

De opmerking van de Raad met betrekking tot een adviescommissie als bedoeld in artikel 70 van de LAR heeft nog wel bespreking.

Vanzelfsprekend zal het hoofdstuk betreffende bestuurlijke heroverweging ten volle van toepassing zijn op bezwaarschriften tegen een uitspraak van de Raad van Toezicht, of enig ander appellabel besluit van de Autoriteit. Aan te nemen valt dat de Raad van Toezicht zal fungeren als adviescommissie als het bezwaarschrift zich richt tegen een besluit van de directeur. Als het bezwaarschrift is gericht tegen een besluit van de Raad van Toezicht, valt aan te nemen dat de Raad de zaak zelf in heroverweging zal nemen. Daarbij zal de Raad richting kunnen vinden in de motivering van de verwijzing door de rechter, zoals artikel 54 van de LAR aangeeft.

3.7 Definities in het ontwerp

De Raad constateert dat er naast artikel 1, ook in artikel 11 definities worden genoemd. De Raad adviseert om deze definities op te nemen in artikel 1, waar de overige definities worden opgesomd.

Aan deze opmerking van de Raad is gevolg gegeven.

3.8 Onduidelijke terminologie

3.8.1 Het gebruik van Engelstalige definities

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp een aantal Engelstalige definities bevat die een andere uitleg behoeven ter verduidelijking van het ontwerp. Zo wordt in artikel 1 onderdeel a gesproken over een "Legal Body" zoals bedoeld in artikel 2, terwijl artikel 2 spreekt over een "Public Body". Een ander voorbeeld is te vinden in artikel 1, onderdeel f, waar gerefereerd wordt naar "Management Company" in de zin van de Timeshare Ordinance, terwijl artikel 50b, lid 11 spreekt van een "Managing entity".

De Raad verwijst in deze ook naar artikel 17, zesde lid, waar de term "offender" wordt vermeld. De Raad meent dat door het gebruik van deze term, wat de Raad vertaalt als "overtreder", al vaststaat dat een (rechts)persoon een overtreding heeft begaan. Het gevolg hiervan is, dat een

(rechts)persoon al is gekwalificeerd als overtreder, voordat na hoor- en wederhoor, vast is komen te staan dat de (rechts)persoon de overtreding daadwerkelijk in strijd met de wet heeft begaan.

De Raad adviseert om een nadere uitwerking van deze begrippen, ten behoeve van de duidelijkheid van het ontwerp. Tevens stelt de Raad voor, om ter bevordering van de duidelijkheid, de vertaling van begrippen te laten beoordelen door een linguïst.

Doordat het Initiatiefontwerplandsverordening is vervangen door een Nederlandstalig ontwerp, behoeven veel van de opmerkingen geen bespreking meer. Het begrip 'overtreder' keert daarin niet terug. Dat begrip komt wel veelvuldig voor in de ontwerp-Landsverordening bestuurlijke handhaving. In zijn advies over dat ontwerp heeft de Raad zijn opmerking echter niet herhaald, zodat de ondergetekende veronderstelt dat deze opmerking niet langer relevant is.

De ondergetekende heeft wel naar aanleiding van de opmerking van de Raad over de definities en de Engelse taal een vernieuwende bijzonderheid in het Initiatiefontwerplandsverordening voorgesteld. Dit betreft de verwijzing in artikel 2, eerste en tweede lid, naar de Engelstalige definities in het Initiatiefontwerplandsverordening Timeshare Ordinance. In artikel 1 is achter een aantal definities tussen haakjes het Engelse woord vermeld, dat in de Timeshare Ordinance in het Engels wordt gedefinieerd. Zodoende wordt de Nederlandstalige definitie gekoppeld aan de Engelstalige. Vanzelfsprekend rijst de vraag welke definitie dominant is ingeval er twijfel bestaan of de betekenis in beide begrippen identiek is. Daarvoor biedt het tweede lid van artikel 2 houvast: de Engelstalige definitie is de authentieke, of anders gezegd: de beslissende.

3.8.2 Timeshare plan

In artikel 12, 13 en 16, alsook in andere artikelen van het ontwerp komen de termen "timeshare plan" en timeshare plan's administration regelmatig voor. De Raad acht het onduidelijk wat er met deze termen wordt bedoeld. In het ontwerp van de Landsverordening herziening Timeshare wordt een definitie gegeven aan de term "timeshare plan". Hierin staat, kort gezegd, dat een timeshare plan een vorm van overeenkomst of plan waarbij een gebruiker (user) een recht verwerft tot een "timeshare interest".

Gelet op deze definitie adviseert de Raad om een nadere motivatie voor onder andere artikel 13, onderdeel b, waarin wordt vermeld dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit kan beslissen tot het opleggen van een administratieve boete tegen de "timeshare plan". Het is immers niet mogelijk om een dergelijke boete op te leggen tegen een overeenkomst, slechts tegen de partijen die de overeenkomst zijn aangegaan en die een overtreding hebben begaan. Hetzelfde wordt geadviseerd omtrent de afgifte van een vestigingsvergunning aan een "timeshare plan" ingevolge artikel 16 van het ontwerp.

Deze opmerkingen behoeven geen verdere bespreking meer. De ondergetekende heeft ze gevolgd en deze begrippen spelen niet langer een rol in dit ontwerp. Wel spelen zij een rol in het Initiatiefontwerplandsverordening Timeshare Ordinance. Aldaar wordt op deze begrippen nader ingegaan.

3.8.3 "Just cause"

De Raad meent dat de in artikel 7, zevende lid, genoemde "just cause" nader kan worden omschreven, temeer nu de memorie van toelichting hierop geen verdere uitleg geeft. De Raad acht het voor de duidelijkheid van het ontwerp ook van belang wie of welke instantie bepaalt wat er onder "just cause" moet worden verstaan. Hetzelfde wordt overwogen voor het genoemde "just cause" in het tiende lid.

De Raad adviseert om (eventueel in nadere regels) nader toe te lichten wanneer er (in ieder geval) sprake is van "just cause", ter verduidelijking van het ontwerp. Hetzelfde merkt de Raad op met betrekking tot de zinsnede "on a regular basis", in artikel 11, eerste lid, onderdeel c, alsmede in artikel 12, zesde lid, onderdeel a, inzake de zinsnede "A substantial number of recurring pattern of minor issue complaints".

Deze opmerkingen behoeven geen verdere bespreking meer. De ondergetekende heeft het advies gevolgd en deze begrippen spelen niet langer een rol in dit ontwerp.

3.9 De Raad van Toezicht

3.9.1 Het opstellen van procedures

In artikel 6 van het ontwerp wordt vermeldt dat de Raad van Toezicht verantwoordelijk is voor het opstellen van procedures zoals uiteengezet in artikel 11 tot en met 14 van het ontwerp. Deze procedures behoeven de goedkeuring van de Minister.

De Raad adviseert om ter verduidelijking van het ontwerp, nader te motiveren wat de (juridische) vorm van regelgeving is van een dergelijk document, temeer nu deze procedures de goedkeuring van de minister behoeven.

Het advies heeft ertoe geleid dat nu in artikel 29 van het ontwerp is opgenomen dat de Raad van Toezicht een reglement opstelt betreffende zijn werkwijze; dat omvat uiteraard mede de procedures. Het reglement wordt bij ministeriële beschikking goedgekeurd, vanwege de systeemverantwoordelijkheid van de Minister. Een en ander is in de memorie van toelichting nader verduidelijkt.

3.9.2 Voorwaarden van een benoeming tot lid

Artikel 7 van het ontwerp beoogt de samenstelling van de Raad van Toezicht te regelen. Het is de Raad opgevallen dat een persoon slechts geldig verblijf dient te hebben om als lid van de Raad van Toezicht te kunnen worden benoemd. De Raad adviseert om additionele voorwaarden op te nemen waarmee de expertise van de Raad van Toezicht wordt gewaarborgd. Daarnaast adviseert de Raad om voorwaarden op te nemen ter behartiging van de goede zeden, zoals een verklaring omtrent het gedrag. Gelijksortige voorwaarden zouden ook kunnen gelden voor de benoeming van de directeur.

In het zesde lid wordt vermeld dat een persoon niet in aanmerking kan komen voor lidmaatschap indien hij of zij minister, of lid van de Staten is. De Raad adviseert om deze opsomming uit te breiden met daarin functies waarbij eventueel (de schijn van) een belangenverstrengeling kan ontstaan. Te denken valt bijvoorbeeld aan de Gouverneur, een lid van de rechtelijke macht, de Ombudsman, een lid van de Raad van Advies, et cetera.

Tevens merkt de Raad op uit artikel 7, tweede lid, dat leden voor de duur van drie jaar worden benoemd. Het derde lid vermeldt dat de Minister een van de leden als voorzitter benoemt voor de duur van twee jaar. Deze termijn van de voorzitter kan eenmaal worden verlengd. Het is de Raad niet duidelijk hoe een eventuele verlenging van de termijn van de voorzitter zich verhoudt tot de benoeming als lid. Immers, de voorzitter kan voor maximaal vier jaar (twee maal twee jaar) worden benoemd, terwijl het lidmaatschap na drie jaar eindigt. Ook de memorie van toelichting is niet helder op dit punt.

In artikel 7, eerste lid, staat vermeld dat de Raad van Toezicht onder andere verantwoordelijk is voor het beheren van de gang van zaken van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit. De Raad acht onduidelijk gebleven wat hieronder dient te worden verstaan, mede gelet op de functie en de verantwoordelijkheden van de directeur.

De Raad constateert dat uit de memorie van toelichting niet blijkt waarom ervoor wordt gekozen om leden voor de duur van drie jaren te benoemen. Gelet op het feit dat verwacht mag worden dat een lid ervaring en kennis van zaken heeft op het specifieke gebied van timeshare, acht de Raad dat het aantal beschikbare gekwalificeerde personen niet groot zal zijn. De Raad adviseert om derhalve rekening te houden met de mogelijkheid om niet alleen de voorzitter, maar ook de leden te herbenoemen voor een tweede termijn.

Hierbij verdient artikel 15, achtste lid tevens de aandacht. De Raad is namelijk van mening dat het gevolg van ontslag fors is, indien een lid van de Raad van Toezicht twee maal achtereenvolgens zonder geldige reden afwezig is ten tijde van een vergadering. Daarnaast is het de Raad niet duidelijk wat verstaan dient te worden onder "geldige reden" en wie bepaalt wanneer er daarvan sprake is. De memorie van toelichting is onduidelijk op dit punt.

Onder andere deze opmerkingen van de Raad hebben tot de beslissing geleid om een gewijzigd ontwerp in te dienen, dat nauw aansluit bij 'the state of the art' voor de vormgeving van een zelfstandig bestuursorgaan, namelijk de Landsverordening BIE. Bij dat ontwerp speelden onder meer dezelfde vragen.

De voorzitter heeft thans geen aparte zittingstermijn meer, die afwijkt van de zittingstermijn van de leden.

De bepaling dat een lid dat enkele malen zonder geldige reden verzuimt om een vergadering bij te wonen, wordt ontslagen, is niet meer opgenomen in het gewijzigde

Initiatiefontwerp landsverordening. Een nadere reactie op de opmerkingen van de Raad kan derhalve achterweg blijven.

3.9.3 Benoeming van de leden op voordracht

Artikel 7, tweede lid, vermeldt dat de leden van de Raad van Toezicht worden benoemd door de Minister, op voordracht van de organisaties als genoemd onder onderdeel a tot en met e. Het valt de Raad op dat een artikel omtrent de instelling van de Raad van Toezicht, ontbreekt, zoals wel is gebeurd inzake de positie van de directeur, ingevolge artikel 3, eerste lid. Ook meent de Raad dat verduidelijkt kan worden wat de reden is om leden te kiezen uit de specifieke organisaties, genoemd in artikel 7, tweede lid, en of er overleg is gepleegd met die organisaties met betrekking tot het lidmaatschap. De memorie van toelichting is niet helder op dit punt.

De Raad adviseert tevens om rekening te houden met de mogelijkheid dat een van deze organisaties in de toekomst inactief wordt of eventueel wordt samengevoegd met een andere organisatie.

De Raad adviseert derhalve om de regelgeving flexibel op te stellen, teneinde het mogelijk te maken dat ook in de toekomst leden kunnen worden genomineerd in overeenstemming met artikel 7, tweede lid, van het ontwerp.

In artikel 7, vierde lid, wordt vermeldt dat de Raad van Toezicht een schema opstelt, zodat niet meer dan twee leden in hetzelfde jaar aftreden. De Raad adviseert om een dergelijke bepaling te regelen in lagere regelgeving of in een reglement van orde.

Daarnaast adviseert de Raad om er rekening mee te houden dat de eerst zittende leden ongeveer tegelijkertijd zullen worden benoemd. Het gevolg hiervan is dat elk lid in hetzelfde jaar tevens zal moeten aftreden. De Raad acht niet duidelijk hoe het in artikel 7, vierde lid, genoemde "retirement schedule" hier iets aan kan veranderen nu dit schema niet mag afwijken van de bepalingen uit de Landsverordening.

Aan de opmerkingen van de Rad is gevolg gegeven door het gebruik van de meergenoemde modellsverordening. Daarin is met deze punten al rekening gehouden. Het advies met betrekking tot flexibiliteit ten aanzien van de genoemde instanties die een lid kunnen voordragen, is overgenomen, en verwerkt in artikel 22, vijfde lid. Dat artikellid houdt in dat bij ministeriële regeling de minister de aanduiding van een van de genoemde organisaties in de landsverordening kan wijzigen indien de naam van een organisatie is gewijzigd. Indien een organisatie ophoudt te bestaan, kan de minister bij ministeriële regeling de aanduiding van die organisatie vervangen door de aanduiding van de rechtsopvolger dan wel van een andere organisatie die een overeenkomstig belang behartigt.

3.9.4 Toegang tot informatie

Artikel 7, achtste lid, biedt de mogelijkheid aan leden van de Raad van Toezicht om toegang te krijgen tot informatie met betrekking tot de registers van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit. De Raad adviseert om hieraan toe te voegen dat een lid alleen dan toegang heeft tot dergelijke informatie wanneer het gaat om de uitoefening van zijn of haar functie als lid, zoals ook staat vermeld in de laatste alinea van de memorie van toelichting op artikel 12.

Dit advies van de Raad is overgenomen. In artikel 19, vijfde lid is dit tot uitdrukking gebracht door de toevoeging van de woorden: ... alle gevraagde inlichtingen die deze voor de uitvoering van zijn werkzaamheden behoeft.

3.9.5 Vertegenwoordiging van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit

De Raad leest in artikel 7, negende lid, dat de gehele Raad van Toezicht de Sint Maarten Timeshare Autoriteit in en buiten rechte vertegenwoordigt. De Raad adviseert hierbij om, ter verbetering van efficiëntie, niet de Raad van Toezicht maar de directeur aan te wijzen als de persoon die de Sint Maarten Timeshare Autoriteit in en buiten rechte verdedigt.

De Raad acht het ongebruikelijk dat de Raad van Toezicht de rechtsvertegenwoordiger en manager is van de timeshare autoriteit, in plaats van de directeur. Immers, een toezichthoudend

orgaan dient slechts toezicht te houden. De directeur is verantwoordelijk voor de (dagelijkse) leiding. De Raad adviseert derhalve om in artikel 7, eerste lid, de volgende zinsnede weg te laten: "and managing the affairs of the Sint Maarten Timeshare Authority".

Het kan naar de mening van de Raad namelijk niet zo zijn dat de directeur verantwoordelijk is voor de dagelijkse activiteiten en dat tegelijkertijd de Raad van Toezicht verantwoordelijk is voor het managen van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit.

Ook dit advies heeft de ondergetekende overgenomen. In artikel 18, derde lid, is opgenomen dat de directeur de Autoriteit in en buiten rechte vertegenwoordigt.

3.9.6 Renumeratie van de leden

De Raad constateert dat in artikel 8 de renumeratie van de leden met een specifiek bedrag wordt genoemd. De Raad adviseert om dergelijke bepalingen met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden van de Raad van Toezicht in lagere regelgeving op te nemen ten gunste van de flexibiliteit van de wetgeving.

De ondergetekende heeft het advies in die zin overgenomen dat thans in artikel 27 van het Initiatiefontwerplandsverordening wordt aangesloten bij het salaris voor een overheidsfunctionaris in schaal 14. Zodoende wordt enerzijds niet een specifiek maar een flexibel bedrag genoemd, en tegelijkertijd wordt een maximale vergoeding in de landsverordening vastgelegd. De ondergetekende moet helaas erkennen dat ook zij voorbeelden kent van functionarissen die zichzelf verrijken wanneer zij daarover ongeremd zelf mogen beslissen. Bij de voordragende organisaties bestaat eveneens dezelfde wens om de maximale vergoeding op het niveau van een landsverordening vast te leggen.

3.10 De directeur

3.10.1 Benoeming van de directeur

De Raad constateert in artikel 3, derde lid, dat de Raad van Toezicht de directeur benoemt, schorst en ontslaat. In tegenstelling tot de leden van de Raad van Toezicht wordt de directeur niet (al dan niet op voordracht van de Raad van Toezicht) door de Minister benoemd. Hierdoor is het voor de Raad onduidelijk wat de arbeidsverhouding van de directeur is ten opzichte van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit en of er een arbeidsreglement wordt opgesteld. Ook is niet duidelijk wat de situatie is indien de directeur (tijdelijk) niet in staat is om zijn functie uit te oefenen.

In artikel 3, vierde lid, wordt het salaris van de directeur geregeld. De Raad adviseert om deze bepaling niet in het ontwerp op te nemen nu in de toekomst de schalen zouden kunnen worden aangepast.

De Raad adviseert om een dergelijke bepaling eventueel in lagere regelgeving of in het arbeidscontract van de directeur op te nemen.

In het ontwerp van landsverordening is aan al deze punten tegemoet gekomen. De Raad van Toezicht benoemt zichzelf via coöptatie, zij het op voordracht van de in artikel 22, derde lid, genoemde organisaties.

De directeur is in dienst bij de Autoriteit op arbeidsovereenkomst. De Raad van Toezicht stelt het Arbeidsreglement vast.

Het maximale salaris is vastgesteld op het bedrag dat overeenkomt met de hoogste trede van schaal 14, behorend bij de Bezoldigingsregeling ambtenaren.

3.10.2 Bill of Rights

Artikel 4, eerste lid, vermeldt dat de directeur verantwoordelijk is voor het opstellen van een "Bill of Rights", waarin -kort gezegd- een samenvatting wordt gegeven van alle rechten van de Timeshare consument volgend uit de Timeshare ordinance, het burgerlijk recht en andere landsverordeningen.

De Raad bemoedigt het zo duidelijk mogelijk maken van regelgeving naar de bevolking en belanghebbenden aan maar adviseert tevens om rekening te houden dat de wetgeving zelf zodanig duidelijk dient te worden opgesteld, dat een ieder de inhoud daarvan redelijkerwijs kan begrijpen. Een "Bill of Rights", zoals vermeld in het ontwerp, zou hierbij kunnen fungeren als een nadere uitleg (naast de memorie van toelichting) van de regelgeving. De Raad meent wel dat de naam "Bill of Rights" de schijn kan opwekken dat het gaat om regelgeving, terwijl de directeur geen wetgevingsbevoegdheid heeft.

De ondergetekende is aan deze opmerking tegemoet gekomen door in artikel 8, waar het consumentenhandboek en de gedragscode voor timesharebedrijven zijn geregeld, op te nemen dat het moet gaan om een "beschrijving" van de "wettelijke" rechten en verplichtingen van partijen. Zodoende kan onmogelijk de indruk ontstaan dat de directeur wetgevende bevoegdheid heeft.

3.10.3 Ontbreken van ondersteunend personeel

Artikel 3 en artikel 12 van het ontwerp regelen de positie van de directeur. De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp niet spreekt over personeel dat onder de directeur ressorteert. Slechts in de memorie van toelichting staat vermeld dat een andere fulltime medewerker wordt aangenomen ter ondersteuning van de directeur. De Raad adviseert om hetgeen staat vermeld in de memorie van toelichting hieromtrent, in het ontwerp te plaatsen. Immers, de toelichting wordt niet gebruikt voor het stellen van nadere regels, ingevolge aanwijzing 154 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.

Ook aan deze opmerking van de Raad is de ondergetekende geheel tegemoet gekomen. In het ontwerp van landsverordening is thans het een en ander over het overige personeel, hun rechtspositie en hun arbeidsvoorwaarden opgenomen.

3.11 Verlenen van bijstand

Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp vermeldt dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit als doel heeft om geschillen tussen timeshare users, developers, management companies en sales companies op te lossen, op een toeristvriendelijke, voortvarende en eerlijke manier. De Raad is van mening dat de term "toeristvriendelijk" vaag is omschreven en adviseert om een nadere uitwerking ten behoeve van de duidelijkheid van het ontwerp.

Met betrekking tot de termen "timeshare consumer" en "sales company" is het de Raad opgevallen dat deze verder niet worden gedefinieerd. De Raad adviseert om uniformiteit in de

terminologie aan te houden, door de term "timeshare consumer" (timeshare consument), te vervangen door de term "timeshare user" (timeshare gebruiker), als bedoeld in artikel 2, eerste lid.

Dit advies is eveneens overgenomen. De term "toeristvriendelijk" komt niet meer voor in het Initiatiefontwerplandsverordening. De overige door de Raad genoemde begrippen zijn thans gedefinieerd in artikel 1.

3.12 Doorverwijzing naar een overheidsorganisatie

Artikel 12, negende lid, alsmede artikel 13, onderdeel a, vermelden dat in bepaalde gevallen de "file" (hierna: zaak) kan worden doorverwezen naar de "relevant government agency" of de "proper government enforcement agency" of de Ombudsman. De Raad is van mening dat de consument veelal geen baat heeft bij het doorzenden van de zaak naar een andere instantie. Dit zorgt met name voor een grotere administratieve last.

De Raad adviseert dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit zelf zoveel mogelijk probeert om problemen, klachten en andere kwesties op te lossen door middel van mediation, advisering of overige middelen als genoemd in artikel 2 van het ontwerp. Indien een oplossing voor een geschil hierna toch uitblijft, adviseert de Raad dat partijen naar de burgerrechter stappen waarbij de rechter rekening kan houden met het advies of oordeel van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit.

De Raad adviseert derhalve ook om de termen "relevant government agency" en de term "proper government enforcement agency" weg te laten.

In artikel 12, vijfde lid, wordt vermeld dat de directeur binnen zeven dagen contact opneemt met de "timeshare plan's administration", om een antwoord te verzoeken op een klacht, als genoemd in artikel 12, tweede lid. De Raad adviseert om een termijn te noemen waar binnen een antwoord dient te worden gegeven door de "timeshare plan's administration", en wat de gevolgen zijn indien een dergelijk antwoord uitblijft.

De ondergetekende heeft dit advies overgenomen. Doorverwijzing naar een andere overheidsinstantie komt niet meer voor in het ontwerp. Het is de bedoeling dat de Autoriteit geschillen door middel van mediation - en als dan niet lukt: door een uitspraak - zelf tot een oplossing brengt.

In het Initiatiefontwerplandsverordening is thans meer nauwkeurig bepaald wat de termijnen zijn waarbinnen moet worden gereageerd, en wat de gevolgen zijn als dit niet tijdig gebeurt.

3.13 De rol van de Sint Maarten Tourist Authority

Het is de Raad onduidelijk gebleven wat de achterliggende gedachte is om bij landsverordening te regelen dat de (nog steeds inactieve) Sint Maarten Tourist Authority regelmatig wordt geïnformeerd over de activiteiten van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit, zoals staat vermeld in artikel 2, derde lid, onderdeel h.

De ondergetekende heeft aan deze opmerking van de Raad gevolg gegeven door de vermelding van de Sint Maarten Tourist Authority weg te laten uit het ontwerp van landsverordening.

3.14 Effectiviteit van de landsverordening

Artikel 10 van het ontwerp vermeldt dat de Minister binnen een jaar na aanvang van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit, en daarna na elke vier jaar, een rapport voorbereid, met betrekking tot de effectiviteit van de landsverordening ten behoeve van het parlement.

De Raad adviseert om in plaats van de minister, de Raad van Toezicht een dergelijk rapport op te laten stellen, nu die verantwoordelijk is voor de werkzaamheden van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit. Dit rapport kan vervolgens worden doorgestuurd naar de Minister. Daarnaast adviseert de Raad om de genoemde termijn te starten na inwerkingtreding van dit ontwerp in plaats van na aanvang van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit. De reden hiervoor is dat de datum van inwerkingtreding van dit ontwerp duidelijker komt te staan dan de datum wanneer de Sint Maarten Timeshare Autoriteit aanvangt.

Daarnaast stelt de Raad voor om in plaats van elke vier jaar, elke twee jaar een rapport uit te brengen zodat zowel de minister alsook het parlement op de hoogte wordt gehouden over de effectiviteit van de regelgeving.

De opmerkingen van de Raad behoeven geen bespreking meer aangezien de ondergetekende heeft besloten om een dergelijk artikel niet op te nemen in het Initiatiefontwerplandsverordening. Ingeval de ondergetekende de bepaling zou hebben gehandhaafd, zou overigens de Minister met deze evaluatie zijn belast. De ondergetekende zou dat beter vinden aansluiten bij de systeemverantwoordelijkheid van de Minister.

3.15 Verzoek om advies door de Minister

Artikel 16 van het ontwerp vermeldt dat de Minister de mogelijkheid heeft om het advies van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit in te winnen, voordat hij overgaat tot het afgeven van een vestigingsvergunning.

De Raad onderschrijft het belang van deugdelijke advisering aan de Minister en raadt aan om rekening te houden met de mogelijkheid om dit verplicht te stellen, alvorens de Minister overgaat tot afgifte van een vestigingsvergunning. Daarnaast adviseert de Raad om de term "vestigingsvergunning" (business license red.) in de definitiebepaling op te nemen, met daarin een verwijzing naar de Vestigingsregeling voor bedrijven. De Raad merkt op dat een deugdelijke memorie van toelichting helderheid zou moeten verschaffen met betrekking tot de achterliggende gedachte van dit artikel. Een dergelijke motivering ontbreekt in het ontwerp.

De Raad wijst tevens op artikel 5 van de Vestigingsregeling voor bedrijven, waarin staat vermeld dat een vergunning slechts geweigerd kan worden "in het belang van de openbare orde en de publieke rust en voorts indien, naar het oordeel van de Minister het algemeen belang zulks vordert". De Raad meent dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit rekening dient te houden met de inhoud van dit artikel bij het adviseren aan de Minister.

Daarnaast vermeldt artikel 11 van de Vestigingsregeling voor bedrijven dat "verlening, weigering of intrekking van een vergunning, niet plaats heeft, dan nadat de Kamer van Koophandel en Nijverheid daarover is gehoord. De Kamer van Koophandel en Nijverheid is alsdan verplicht het advies zo spoedig mogelijk te verstrekken".

De Raad merkt op dat er door deze bepaling in het geval van timeshare gerelateerde kwesties, een dubbele advisering plaats zou kunnen vinden namelijk door de Kamer van Koophandel en Nijverheid en de Sint Maarten Timeshare Autoriteit.

De ondergetekende heeft ook dit advies overgenomen. De adviesbevoegdheid op verzoek van de Minister is komen te vervallen. Wel heeft de Raad van Toezicht de bevoegdheid (zie artikel 16, zesde lid) om in een uitspraak de Minister te adviseren om 'een' vergunning in te trekken. Het hoeft dus niet alleen om een vergunning als bedoeld in de Vestigingsregeling voor bedrijven te gaan. Ook valt te denken aan gezondheidsvoorschriften, of aan veiligheidsvoorschriften. Aan te nemen valt dat de Raad van Toezicht niet lichtvaardig tot een dergelijk advies zal besluiten. Alsdan ligt het al gauw voor de hand dat de Minister tot het oordeel komt "dat het algemeen belang zulks vordert".

3.16 Ontbreken memorie van toelichting

De Raad heeft geconstateerd dat een toelichting op veel artikelen ten onrechte ontbreekt. Gelet op de strekking van de artikelen 1, 5, 10, 11, 15, 16, 17 en 18, adviseert de Raad om alsnog een deugdelijke uitleg op deze artikelen toe te voegen aan de memorie van toelichting. De toelichting biedt immers de mogelijkheid om aan te geven waarom het onderwerp wettelijk dient te worden geregeld.

De ondergetekende heeft zich dit advies ter harte genomen. Een gewijzigde memorie van toelichting is bij de Staten ingediend. Daarin wordt, naar de mening van ondergetekende, in alle opzichten voldaan aan het advies van de Raad van Advies.

3.17 Verwijzingen

De Raad constateert dat in artikel 14 wordt verwezen naar artikel 13, derde lid, onderdeel b, terwijl een dergelijke bepaling niet in het ontwerp is opgenomen. Hierdoor is het niet duidelijk wat er wordt bedoeld met artikel 14, tweede lid, van het ontwerp.

Ook in artikel 15, zevende lid, wordt een verwijzing gemaakt naar artikel 14, eerste lid, onderdeel b. De Raad heeft geconstateerd dat artikel 14, eerste lid, geen onderdeel b bevat.

Bij het opstellen van het gewijzigd ontwerp is de uiterste zorgvuldigheid betracht. De ondergetekende is ervan overtuigd dat dergelijke misstellingen daarin niet zullen voorkomen.

3.18 Vertalers

Artikel 18, zesde lid, alsmede het zevende lid, onderdeel b, vermeldt dat de "governing body" zoveel mogelijk ervoor zorg draagt dat de informatie als genoemd in het artikel, naar de "offender" wordt gecommuniceerd in een taal die hij of zij begrijpt. Daarnaast zal de Sint Maarten Timeshare Authority zorgen voor de assistentie van een vertaler, indien de "offender" dit redelijkerwijs verzoekt.

De Raad adviseert om er rekening mee te houden dat het in sommige gevallen niet gemakkelijk zal zijn om een vertaler van een bepaalde taal te lokaliseren. Ook de financiële consequenties hiervan dienen niet te worden onderschat. De Raad stelt derhalve voor om artikel 18, zesde lid, alsmede het zevende lid, onderdeel b, zo te herformuleren,

dat duidelijk is dat de overtreder zelf verantwoordelijk is om te worden bijgestaan door een vertaler.

De ondergetekende heeft besloten om niet langer een dergelijke bepaling in het ontwerp van landsverordening op te nemen. Wanneer het gaat om de uitoefening van bestuurlijke bevoegdheden, bevat de ontwerp-Landsverordening bestuurlijke handhaving reeds de nodige bepalingen. Voor de dagelijkse praktijk van de Timeshare Autoriteit acht de ondergetekende een dergelijke bepaling overbodig. Gezien de toekomstvisie van ondergetekende over de overgang naar de Engelse taal in Sint Maarten, gaat zij ervan uit dat bij de Timeshare Autoriteit het Engels de belangrijkste taal zal zijn in de mondelinge en schriftelijke communicatie. Mocht een consument die taal niet machtig zijn, laat de ondergetekende het aan het bureau van de Autoriteit over om terzake verstandige maatregelen te treffen. Of daar financiële consequenties aan zullen zijn verbonden, valt nu niet te overzien. Aan te nemen valt dat de Autoriteit in de begroting zo nodig een reservering zal opnemen.

3.19 Ontbreken van overgangsrecht

Het ontwerp bevat geen bepalingen met betrekking tot overgangsrecht. Dit heeft als gevolg dat het ontwerp inwerking treedt met ingang van de derde kalendermaand na de datum van bekendmaking, ingevolge artikel 11 van de Landsverordening bekendmaking en inwerkingtreding¹³. De Raad adviseert om overgangsrecht op te nemen nu er reeds al timeshare plannen en contracten bestaan, die niet aan de regels als genoemd in het ontwerp van de Landsverordening herziening timeshare voldoen.

De ondergetekende heeft dit advies in die zin opgevolgd dat de inwerkingtreding thans bij landsbesluit zal geschieden, waarbij kan worden bepaald dat verschillende artikelen op verschillende tijdstippen in werking kunnen treden. Aan te nemen valt dat zal worden begonnen met de aanstelling van de Raad van Toezicht, vervolgens de selectie en benoeming van de directeur, en de overige artikelen wanneer alles klaar is om met het werk te beginnen.

3.20 Ontbreken financiële toelichting

Artikel 10 van de Comptabiliteitslandsverordening schrijft voor dat in de toelichting bij het ontwerp, een afzonderlijk onderdeel wordt opgenomen waarin de financiële gevolgen voor en de dekking door het land worden vermeld. In de toelichting ontbreekt een dergelijke berekening.

De Raad meent dat een deugdelijk gemotiveerde financiële paragraaf een onmisbaar onderdeel is van het ontwerp, temeer nu artikel 9 vermeldt dat het Ministerie van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie verantwoordelijk is voor de begroting van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit.

De Raad adviseert tevens om er rekening mee te houden dat in de begroting van 2015 een begrotingspost op te nemen met betrekking tot het opzetten en fungeren van deze organisatie.

Daarnaast adviseert de Raad om in artikel 9, derde lid, de datum van voor 1 September, te vervangen door een datum die ligt voor 1 mei, omdat ingevolge artikel 34, eerste lid, van de Comptabiliteitslandsverordening, de Minister verplicht is om ramingen in te dienen bij de Minister van Financiën voor elk onderdeel van de administratie waarover hij het beheer voert. De Raad adviseert om hiermee tevens rekening te houden met betrekking tot de datum genoemd in artikel 9, vijfde lid, van het ontwerp.

Aan de opmerking van de Raad is gevolg gegeven in de gewijzigde memorie van toelichting. De noodzaak voor een dergelijke paragraaf was des te meer noodzakelijk omdat thans in het Initiatiefontwerplandsverordening een verhoging van de logeergastenbelasting is opgenomen. De ondergetekende acht deze verhoging de logische tegenhanger van de verplichting voor de Minister om de Timeshare Autoriteit voldoende financiële middelen uit de Landskas ter beschikking te stellen, gegeven het feit dat het Land onvoldoende inkomsten uit belastingen ontvangt.

4. Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

In de bijlage zijn vermeld de opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard. Deze opmerkingen worden geacht integraal deel uit te maken van het onderhavige advies.

Deze opmerkingen van de Raad van Advies behoeven geen bespreking meer, nu deze reactie vergezeld gaat van een gewijzigde Initiatiefontwerplandsverordening en een gewijzigde memorie van toelichting.

Philipsburg, .. juni 2016

De indiener,

Sarah Wescot-Williams

STATEN VAN SINT MAARTEN

Zittingsjaar 2015-2016-

Landsverordening, van de
houdende regels betreffende de instelling, inrichting,
samenstelling, taken en bevoegdheden van de
Timeshare Autoriteit
(Landsverordening Timeshare Authority)

GEWIJZIGD ONTWERP

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat timeshare een belangrijke pijler is van de economie van Sint Maarten;

dat het wenselijk is, teneinde de handhaving van de consumentenbescherming ter zake van timeshare te waarborgen en de oplossing van conflicten tussen betrokkenen op praktische wijze te verzekeren, deze taken op te dragen aan een bij landsverordening in te stellen zelfstandig bestuursorgaan;

dat het noodzakelijk is bij landsverordening regels vast te stellen ten aanzien van de instelling, inrichting, samenstelling, taken en bevoegdheden van de Timeshare Autoriteit, en het toezicht erop;

dat het tevens wenselijk is om de financiering van dit bestuursorgaan uit de Landskas te garanderen door middel van een overeenkomstige verhoging van de logeergastenbelasting;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK I
Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. accommodatie: appartement, koopflat of coöperatieve eenheid, cabine, herberg, hotel- of motelkamer, cruise-schip cabine, woonboot of enig ander schip, voor recreatie bestemd of een ander motorvoertuig of een ander particulier of commercieel onroerend of roerend goed, dat opgezet en beschikbaar is voor bewoning door één of meer personen, ingevolge het toepasselijk recht; (accommodation)
- b. Autoriteit: Timeshare Autoriteit als bedoeld in artikel 3;
- c. beheer instantie: beheersmaatschappij, opgericht door een ontwikkelaar, een opvolgend bedrijf, vereniging of een ander persoon, belast met de taken, verantwoordelijkheden of verplichtingen van het beheer van het timeshare vastgoed; (managing entity)
- d. consument: aspirant-koper, koper, verkoper, eigenaar of gebruiker van een timeshare-aandeel;
- e. directeur: Directeur van de Autoriteit;
- f. kleine zaak: klacht of geschil over een feit dat doorgaans ongemak tot gevolg heeft en de kwaliteit van een vakantie-ervaring of verblijf beïnvloedt;
- g. minister: Minister van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie;
- h. ontwikkelaar:
 - 1°. een persoon of instantie, die bedrijfsmatig een timeshare project ontwikkelt en handelt in de verkoop en overdracht van timeshare aandelen, of vertegenwoordigers of bemiddelaars in dienst neemt om de verkoop van timeshare aandelen te bewerkstelligen; of
 - 2°. een persoon of instantie, die bedrijfsmatig aandelen van een ontwikkelaar door verkoop, verhuur, cessie, hypotheek of enig ander overdracht overneemt; (developer)
- i. operationele zaak: klacht of geschil omtrent contractuele rechten en verplichtingen aangaande het timeshareplan of de verstrekking van accommodaties als bedoeld in het timeshare plan, alsmede kleine zaken indien deze regelmatig plaatsvinden of van invloed zijn op een groot aantal consumenten;
- j. personeel: de directeur en het overige personeel, tenzij het tegendeel blijkt;
- k. Raad: Raad van Toezicht, bedoeld in artikel 22;
- l. reisclub: regeling of andere programma met een duur van meer dan drie jaar aan de hand waarvan een consument tegen vergoeding hoofdzakelijk het recht op kortingen of andere voordelen krijgt betreffende accommodaties, los van of samen met reizen of andere diensten; (travel club)
- m. timeshare verkoper: iedere persoon die in dienst of aangenomen is door of namens een ontwikkelaar, beheersmaatschappij, vereniging of verkoop- en marketingbedrijf om deel te nemen aan een activiteit met betrekking tot aanbod, vervreemding, huur of verhuur van timeshare-rechten, tegen een vergoeding of anderszins; (timeshare salesman)
- n. vereniging: vereniging, organisatie of instantie, die opgericht is aan de hand van een timeshare overeenkomst, waarvan de leden consumenten zijn van timeshare aandelen in een timeshare complex; (association)

- o. veiligheidszaak: klacht of geschil omtrent omstandigheden die doorgaans van invloed zijn op de algemene veiligheid en gezondheid;
- p. verkoop gerelateerde zaak: klacht of geschil verband houdend met:
 - 1°. oneerlijke verkooppraktijken;
 - 2°. nalatigheid van de timeshareverkoper of ontwikkelaar om de door de consument betaalde aanbetaling of koopsom terug te betalen ingeval de consument de verkoop ongedaan maakt binnen de herroepingstermijn;
 - 3°. misleidende reclame-uitingen; of,
 - 4°. nalatigheid van de timeshareverkoper of ontwikkelaar om bij of krachtens landsverordening of bij verordening vereiste bepalingen in een koopovereenkomst te nemen;
- q. wederpartij: een bij een zaak betrokken ontwikkelaar, timeshareverkoper, timesharebedrijf, vereniging, reisclub of beheer instantie;
- r. zaak: een kleine zaak, operationele zaak, verkoop gerelateerde zaak of een veiligheidszaak.

Artikel 2

1. De begrippen die tussen haakjes na definities in artikel 1 zijn vermeld, komen overeen met de overeenkomstige begripsbepalingen in de Timeshare Ordinance.
2. Indien enig verschil in betekenis tussen begrippen als bedoeld in het eerste lid ontstaat, is de betekenis zoals die daaraan in de Timeshare Ordinance wordt toegekend beslissend, en treedt die betekenis in de plaats van de betekenis, bedoeld in artikel 1, voor de uitvoering van deze landsverordening.
3. In afwijking van artikel 1, onder h, wordt onder ontwikkelaar niet verstaan:
 - a. de eigenaar van een timeshare aandeel, die het timeshare aandeel voor eigen gebruik en bewoning verworven heeft en die dit achteraf aanbiedt voor wederverkoop in een enkele of gescheiden transactie; of,
 - b. de vereniging, die geen ontwikkelaar van een timeshare project is, en slechts als een vereniging optreedt of op grond van een overeenkomst om een timeshare aandeel aan te bieden of te verkopen, dat aan de vereniging is overgedragen vanwege executie, akte ter vervanging van executie, of kosteloze overdracht, indien zulke handelingen uitgevoerd worden binnen de gewone gang van het beheer van de vereniging of daarmee gepaard gaan voor eigen rekening in het timeshare project.

HOOFDSTUK II Instelling en taak

Artikel 3

1. Er is een Timeshare Autoriteit. De Autoriteit is een zelfstandig bestuursorgaan met rechtspersoonlijkheid.
2. In de Engelse taal draagt de Autoriteit de naam: Timeshare Authority.

3. De Autoriteit voert zelfstandig en onafhankelijk de taken en werkzaamheden uit die bij of krachtens deze landsverordening of een andere landsverordening aan de Autoriteit zijn opgedragen.
4. De Autoriteit is bevoegd tot het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete. De Landsverordening bestuurlijke handhaving is van toepassing op de Autoriteit.
5. De Autoriteit is zelfstandig voor wat betreft zijn organisatie, het beheer van zijn middelen en het behartigen van zijn belangen. De Autoriteit is verantwoordelijk voor zijn eigen boekhouding.
6. De vergaderingen van de Autoriteit en van de Raad zijn niet openbaar.
7. Indien naar het oordeel van de minister de Autoriteit zijn taak ernstig verwaarloost, kan de minister de noodzakelijke voorzieningen treffen. De voorzieningen worden, spoedeisende gevallen uitgezonderd, niet eerder getroffen dan nadat de Autoriteit in de gelegenheid is gesteld om binnen een door de minister te stellen termijn alsnog zijn taak naar behoren uit te voeren.
8. De minister stelt de Staten onverwijld in kennis van getroffen voorzieningen als bedoeld in het zevende lid.

Artikel 4

1. De Autoriteit voert zijn taken en werkzaamheden uit in het kader van het voorkomen en naar redelijkheid en billijkheid oplossen van klachten en geschillen tussen consumenten en timesharebedrijven.
2. De Autoriteit voert de volgende taken en werkzaamheden uit:
 - a. het begeleiden van consumenten en timesharebedrijven bij het oplossen van klachten en meningsverschillen tussen consumenten en timeshare bedrijven of timeshare plannen voldoen aan de eisen van de Timeshare Ordinance;
 - b. het bemiddelen tussen consumenten en timeshare bedrijven inzake belangrijke onderwerpen;
 - c. het adviseren en doen van aanbevelingen aan overheidsinstanties omtrent timeshare, met inbegrip van het adviseren over de verlening of de intrekking van vergunningen aan timesharebedrijven, bedoeld in artikel 16, zesde lid;
 - d. het beslissen van geschillen tussen een timesharebedrijf en een consument;
 - e. het toezicht op en de handhaving van de uitvoering van de Timeshare Ordinance door timesharebedrijven en consumenten;
 - f. het verstrekken van inlichtingen aan rechterlijke instanties, het openbaar ministerie en andere instanties die zijn betrokken bij de uitvoering van de wetgeving op het terrein van timeshare;
 - g. het geven van voorlichting en training aan timesharebedrijven en consumenten teneinde de kennis van de op timeshare toepasselijke wetgeving te vergroten;
 - h. het adviseren over en desgevraagd formuleren van een nationaal beleid voor de bevordering van de timeshare industrie en voor de bescherming van de rechten van consumenten;
 - i. het jaarlijks uitbrengen van verslag aan de minister van uitgevoerde werkzaamheden en voornemens voor het komend jaar; en,
 - j. het adviseren over landsverordeningen en andere regelingen betreffende timeshare.
3. De minister kan de Autoriteit andere overheidstaken toedelen.
4. De Autoriteit is bevoegd diensten van andere overheidsinstanties te gebruiken tegen betaling van de daarmee gepaard gaande kosten.

Artikel 5

1. De Autoriteit houdt en beheert een register voor het verzamelen, het verwerken en het analyseren van gegevens en inlichtingen die ingevolge de op timeshare toepasselijke landsverordeningen zijn verkregen.
2. De Autoriteit stelt een reglement vast voor het beheer van de registers, bedoeld in het eerste lid.
3. Uit de registers worden geen gegevens en inlichtingen verstrekt, tenzij bij of krachtens landsverordening gestelde regels hierin voorzien.

Artikel 6

1. De Autoriteit is, ten behoeve van een goede uitvoering van zijn taken en werkzaamheden, bevoegd tot het raadplegen van alle informatiebronnen, relevante gegevens of inlichtingen aangehouden door of namens andere autoriteiten en rechtspersonen, alsmede bedrijfsmatig verzamelde gegevens en inlichtingen, met uitzondering van staatsgeheimen en informatie die berust onder de Veiligheidsdienst.
2. De in het eerste lid genoemde houders van gegevens en inlichtingen zijn verplicht de Autoriteit de raadpleging, bedoeld in het eerste lid, toe te staan.
3. De Autoriteit kan zich bij het uitoefenen van toezicht doen bijstaan dan wel zodanig toezicht geheel of gedeeltelijk doen uitvoeren door een door de Autoriteit aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen.
4. Indien het uitoefenen van toezicht dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van zodanig toezicht door de Autoriteit aan een externe deskundige of aan een andere deskundige wordt opgedragen, is deze verplicht zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Autoriteit te rapporteren en na verkregen toestemming van de Autoriteit een afschrift daarvan aan het betrokken timesharebedrijf of consument te zenden.
5. Een timesharebedrijf is op verzoek van de Autoriteit verplicht een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Autoriteit rapporteert over de interne organisatie van het timesharebedrijf.

Artikel 7

1. De Autoriteit is verplicht, op verzoek of uit eigen beweging, de volgende gegevens te verstrekken aan de instanties en ambtenaren die met de opsporing en vervolging van misdrijven zijn belast:
 - a. gegevens waaruit een redelijk vermoeden voortvloeit dat een bepaald persoon zich schuldig heeft gemaakt aan een overtreding of een misdrijf jegens een timesharebedrijf of een consument;
 - b. gegevens waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat zij van belang zijn voor de opsporing van een overtreding of een misdrijf jegens een timesharebedrijf of een consument;
 - c. gegevens waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat zij van belang zijn voor de voorkoming of opsporing in de toekomst van een overtreding of een misdrijf jegens een timesharebedrijf of een

consument en die, gezien hun ernst of frequentie dan wel het georganiseerd verband waarin zij zullen worden gepleegd, een inbreuk op de rechtsorde opleveren.

2. De Autoriteit en het personeel zijn verplicht als getuige of als deskundige ter terechtzitting te verschijnen, tenzij daardoor de belangen van de Autoriteit vermoedelijk in ernstige mate zullen worden geschaad.

Artikel 8

1. De Autoriteit stelt een consumentenhandboek vast, waarin de wettelijke rechten en verplichtingen van een consument worden beschreven, en publiceert het op zijn website.
2. De Autoriteit stelt een gedragscode vast, waarin de wettelijke rechten en verplichtingen van een timesharebedrijf worden beschreven, en publiceert deze op zijn website.
3. Het handboek en de gedragscode zijn gratis voor een ieder verkrijgbaar.
4. In het handboek en de gedragscode kan onderscheid worden gemaakt tussen verkoop gerelateerde zaken, kleine zaken, operationele zaken en veiligheidszaken.
5. De Autoriteit beschrijft in het handboek en de gedragscode tevens op welke rechten en verplichtingen de Autoriteit toezicht houdt, alsmede met welke bestuurlijke bevoegdheden wordt opgetreden tegen overtreding van een bepaling in het consumentenhandboek, de gedragscode, de Timeshare Ordinance of enig ander wettelijk voorschrift.

Artikel 9

1. De Autoriteit is geopend voor het publiek gedurende vijf dagen per week tijdens gebruikelijke kantoortijden, met uitzondering van feestdagen als bedoeld in artikel 23 van de Arbeidsregeling..
2. De Autoriteit onderhoudt een website, waarop tenminste het handboek en de gedragscode, bedoeld in artikel 8, en een formulier voor het indienen van een zaak digitaal voor eenieder beschikbaar zijn.
3. Alle correspondentie en ieder contact kan langs elektronische weg verlopen.

HOOFDSTUK III

Behandeling van een zaak

Artikel 10

Indiening

1. Het indienen van een zaak door een consument geschiedt door het indienen van een volledig ingevuld en gedateerd formulier.
2. Op het formulier worden tenminste ingevuld:
 - a. volledige naam, adres, e-mailadres en nationaliteit van de consument;
 - b. naam, adres en e-mailadres van de wederpartij, indien bekend;
 - c. een beschrijving van de zaak; en,

- d. een beschrijving van hetgeen de consument heeft ondernomen om de zaak op te lossen voorafgaand aan het indienen van het formulier.
3. Indien de directeur constateert dat de consument onvoldoende heeft ondernomen om de zaak op te lossen voorafgaand aan het indienen van het formulier, laat hij de zaak buiten verdere behandeling. Artikel 11, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.
4. Foto's, kopieën van documenten, en andere gegevens ter verduidelijking van de zaak, kunnen als bijlage aan het formulier worden toegevoegd, en maken daarvan onderdeel uit.
5. Indien de directeur van mening is dat een andere wederpartij bij de zaak betrokken is, stelt hij de consument in de gelegenheid om het formulier te wijzigen.
6. Indien de directeur van mening is dat meer timesharebedrijven als wederpartij aan de zaak kunnen worden toegevoegd, voegt hij in overleg met de consument deze toe aan de zaak.

Artikel 11

Kleine zaak

1. Ingeval de directeur van oordeel is dat het een kleine zaak betreft, verwijst hij de consument naar de wederpartij teneinde in onderling overleg tot een oplossing te komen.
2. De Autoriteit bewaart de ingediende formulieren en overige op de zaak betrekking hebbende gegevens gedurende 30 jaar.
3. De directeur kan besluiten om een aantal overeenkomstige kleine zaken gedurende een periode van tien jaren jegens dezelfde wederpartij te bundelen tot een operationele zaak.

Artikel 12

Overige zaken

1. Ingeval de directeur van oordeel is dat het een operationele zaak, een verkoop gerelateerde zaak of een veiligheidszaak betreft, zendt hij het formulier, bedoeld in artikel 10, binnen zeven werkdagen aan de wederpartij.
2. De directeur voegt aan de verzending van het formulier aan de wederpartij de opdracht toe om binnen vier weken de zaak tot tevredenheid van de consument op te lossen, dan wel de zaak gemotiveerd te weerleggen.
3. De directeur kan bemiddelen tussen de consument en de wederpartij indien hij van oordeel is dat bemiddeling een oplossing in onderling overleg aanzienlijk zal bevorderen.
4. De wederpartij zendt een kopie van de door beide partijen ondertekende oplossing, dan wel zijn standpunt over de ingediende zaak binnen vier weken na de dag van verzending aan de Autoriteit, vergezeld van foto's, kopieën van documenten, en andere gegevens ter verduidelijking van zijn standpunt.
5. De directeur zendt de wederpartij binnen zeven werkdagen na het verstrijken van de termijn, bedoeld in het vierde lid, een aanmaning ingeval de wederpartij nalatig is om tijdig aan zijn verplichting als bedoeld in het derde lid te voldoen, met de opdracht om binnen twee weken na de verzending alsnog aan die verplichting te voldoen.

6. De directeur is bevoegd tegelijk met de verzending van het formulier of van de aanmaning aan de wederpartij een last onder dwangsom op te leggen voor het geval de wederpartij nalatig blijft om tijdig aan zijn verplichting als bedoeld in het tweede of vijfde lid te voldoen.
7. De directeur is bevoegd de termijn, bedoeld in het vierde lid, eenmaal met vier weken te verlengen indien redelijkerwijs aannemelijk is dat binnen die periode een de door beide partijen ondertekende oplossing zal worden bereikt.
8. Indien de consument op een verzoek van de directeur, ook na een herinnering, niet reageert, indien hij de zaak intrekt of anderszins de directeur bericht dat hij geen verdere behandeling van de zaak wenst, wordt de zaak gesloten. Dezelfde consument kan dezelfde zaak niet opnieuw indienen.

Artikel 13

1. Ingeval geen door beide partijen ondertekende oplossing is bereikt binnen de termijn, bedoeld in artikel 12, tweede of zevende lid, alsmede ingeval de wederpartij niet tijdig de zaak gemotiveerd heeft weerlegd, legt de directeur de zaak binnen twee weken voor aan de Raad.
2. De directeur zendt binnen een maand na de verzending, bedoeld in het eerste lid, zijn oordeel over de zaak aan de Raad.
3. De directeur voegt aan zijn oordeel een ontwerp van de uitspraak van de Raad over de zaak toe.
4. Het oordeel en het ontwerp worden geheim gehouden door de Raad en het personeel van de Autoriteit.

Artikel 14

Vooronderzoek

1. De Raad onderzoekt binnen vier weken na ontvangst van het oordeel, bedoeld in artikel 13, tweede lid, of behandeling van de zaak door de Raad redelijkerwijs zal kunnen bijdragen aan een oplossing of beëindiging van de zaak.
2. Indien de Raad beslist dat behandeling van de zaak door de Raad redelijkerwijs zal kunnen bijdragen aan een oplossing of beëindiging van de zaak, draagt de Raad de directeur op om een voorstel voor een oplossing voor te leggen aan de betrokken partij of aan beide partijen.
3. De betrokken partij of beide partijen zenden binnen twee weken na verzending van het voorstel, bedoeld in het tweede lid, hun reactie op het voorstel aan de directeur.
4. De directeur bemiddelt tussen partijen indien uit de reactie blijkt dat een oplossing mogelijk is. Indien binnen vier weken geen oplossing is bereikt waar beide partijen mee instemmen, wordt de zaak wederom naar de Raad doorverwezen.
5. Indien de Raad beslist dat behandeling van de zaak door de Raad redelijkerwijs niet zal kunnen bijdragen aan een oplossing of beëindiging van de zaak, wordt de met redenen omklede beslissing zo spoedig mogelijk aan de consument en de wederpartij toegezonden.

Artikel 15

Het onderzoek

1. Binnen vier weken na de beslissing, bedoeld in artikel 14, eerste lid, of de doorverwijzing, bedoeld in artikel 14, vierde lid, stelt de Raad de consument en de wederpartij in de gelegenheid om te verschijnen in een zitting van de Raad met een oneven aantal leden van tenminste drie.
2. De consument en de wederpartij kunnen tot zeven dagen voorafgaand aan de datum van de zitting schriftelijke stukken indienen, ter verduidelijking van hun standpunten.
3. De directeur ziet er op toe dat een kopie van elk ingediend stuk wordt toegezonden aan de Raad en aan de andere partij.
4. Tijdens de zitting krijgen de indiener en de wederpartij de gelegenheid om in persoon of langs elektronische weg hun standpunten toe te lichten. Een advocaat of raadsman kan slechts het woord voeren indien en voor zolang de voorzitter daarmee instemt.
5. Nadat beide partijen hun standpunt hebben toegelicht, brengt de directeur mondeling zijn advies over de oplossing of beëindiging van de zaak uit aan de Raad en beide partijen.
6. Indien partijen tijdens de zitting tot onderlinge overeenstemming komen, maakt de directeur van de bereikte overeenstemming een schriftelijke samenvatting, die door beide partijen wordt ondertekend. De voorzitter sluit daarna de zitting.
7. Indien partijen tijdens de zitting niet tot onderlinge overeenstemming komen, kan de Raad voordat de zitting wordt gesloten pogen om partijen tot overeenstemming te brengen op grond van een door de Raad op te stellen voorstel. Indien partijen alsdan niet tot overeenstemming komen, sluit de voorzitter de zitting.

Artikel 16

De uitspraak

1. Binnen zes weken na de zitting, bedoeld in artikel 15, doet de Raad uitspraak in de zaak.
2. In de uitspraak geeft de Raad zijn oordeel over de zaak, dat met redenen omkleed is.
3. De uitspraak is bindend voor partijen.
4. Indien de Raad van oordeel is dat de wederpartij een wettelijke bepaling of de gedragscode, bedoeld in artikel 8, tweede lid, niet heeft nageleefd, kan de Raad aan zijn oordeel een bestuurlijke sanctie verbinden als bedoeld in de Landsverordening bestuurlijke handhaving, mits tenminste drie leden voor het opleggen van die sanctie hebben gestemd.
5. In afwijking van het bepaalde in het derde lid, staat tegen een uitspraak als bedoeld in het vierde lid beroep op grond van de Landsverordening administratieve rechtspraak open.
6. De Raad kan de minister adviseren, om redenen in de uitspraak vermeld, om een vergunning in te trekken.

Artikel 17

Bundel kleine zaken

1. In een geval als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, vinden het vooronderzoek en het onderzoek alleen plaats jegens de wederpartij die verantwoordelijk is voor de kleine zaken die zijn gebundeld tot een operationele zaak.
2. De bepalingen in deze landsverordening betreffende bemiddeling en overeenstemming tussen partijen, blijven buiten toepassing.

HOOFDSTUK IV Inrichting

Artikel 18

1. De directeur voert het beleid en het bestuur van de Autoriteit, en is voor de uitvoering van zijn taak verantwoording verschuldigd aan de Raad.
2. De directeur is belast met het beheer van de eigendommen van de Autoriteit en is bevoegd tot alle daden van beschikking over die eigendommen.
3. De directeur vertegenwoordigt de Autoriteit in en buiten rechte.
4. De directeur is, na voorafgaande goedkeuring door de Raad, bevoegd namens de Autoriteit:
 - a. leningen af te sluiten;
 - b. registergoederen of andere goederen te verpanden of in eigendom over te dragen;
 - c. schulden aan de Autoriteit kwijt te schelden;
 - d. borg te staan; of,
 - e. zekerheid te stellen.

Artikel 19

1. Het personeel is in dienst van de Autoriteit.
2. De directeur wordt door de Raad benoemd, geschorst en ontslagen. De directeur is bevoegd het overige personeel in dienst te nemen, te schorsen en te ontslaan, met inachtneming van de omvang van het personeel en de functieomschrijvingen als bedoeld in het zesde lid.
3. Voorafgaand aan de benoeming van de directeur wordt een veiligheidsonderzoek door de Veiligheidsdienst van Sint Maarten uitgevoerd.
4. Een herhaald veiligheidsonderzoek vindt telkenmale om de drie jaar plaats. Ingeval bij het herhaald veiligheidsonderzoek een afwijzingsbrief wordt afgegeven, is binnen een maand na afgifte van de afwijzingsbrief de directeur van rechtswege ontslagen.
5. De arbeidsverhouding van het personeel wordt beheerst door het burgerlijk recht. De financiële en andere arbeidsvoorwaarden van het personeel worden neergelegd in een arbeidsreglement. Het arbeidsreglement wordt door de Raad vastgesteld. Een kopie van het arbeidsreglement wordt aan de minister toegezonden.
6. De omvang en de functiebeschrijvingen van het personeel worden vastgesteld door de Raad, met inachtneming van de begroting en het beleidsplan, bedoeld in artikel 30, eerste lid. Het salaris van de

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2013-2014-037
No. 4b

STATEN VAN SINT MAARTEN
Zittingsjaar 2015-2016-

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek. 21 JUN 2016			
Volgnr. 15/877/15-16			
Par.	ds	Act	

Landsverordening, houdende regels betreffende de instelling, inrichting, samenstelling, taken en bevoegdheden van de Timeshare Autoriteit (Landsverordening Timeshare Authority)

REACTIE OP HET ADVIES VAN DE RAAD VAN ADVIES

Aan de Voorzitter van de Staten
Wilhelminastraat 1
Philipsburg

Reactie inzake de Initiatiefontwerplandsverordening tot instelling van een Timeshare Autoriteit (Sint Maarten Timeshare Authority Ordinance) (Zittingsjaar 2013-2014-037)

Ik heb de eer U hierbij, aan te bieden de reactie op het advies van de Raad van Advies gedateerd 26 juni 2014, RvA no. SM/02-14-ILV, betreffende het Initiatiefontwerplandsverordening tot instelling van een Timeshare Autoriteit (Sint Maarten Timeshare Authority Ordinance).

Bij brief van 13 januari 2014 zond de Voorzitter van de Staten aan de Raad van Advies het Initiatiefontwerplandsverordening zoals door het lid Petrus L. De Weever was ingediend. De ondergetekende heeft het Initiatief overgenomen, onder dankzegging aan dit voormalige lid van de Staten, en verzoekt de Staten om de behandeling van de Initiatieflandsverordening weer te hervatten.

Teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen en punten van kritiek van de Raad van Advies is bij gelegenheid van deze reactie een gewijzigd ontwerp landsverordening en een gewijzigde memorie van toelichting opgesteld.

Op deze opmerkingen en punten van kritiek zal hieronder puntsgewijs worden ingegaan. Daarbij worden de volgorde en nummering van het advies van de Raad aangehouden.

1. Algemene opmerkingen

Samenwerking Juridische Zaken en Wetgeving

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp gebreken vertoont, zowel van inhoudelijke als van wetstechnische en redactionele aard. De Raad adviseert het parlement ontwerpen van landsverordening in samenwerking met de afdeling JZ&W op te stellen teneinde kwalitatief betere ontwerpen te produceren.

De ondergetekende zou kunnen instemmen met dit advies, indien daarbij in ogenschouw wordt genomen dat het advies in 2014 is uitgebracht. Inmiddels heeft zich echter een belangwekkende ontwikkeling voorgedaan.

Recent is in de media een personeelsadvertentie verschenen waarin de Griffier van de Staten kandidaten oproept voor de functie van tweede plaatsvervangend Griffier. Van de kandidaat wordt verwacht dat deze de twee jaar durende wetgevingscursus bij de Academie voor Wetgeving zal volgen. Het oogmerk van de Griffier is dat ook bij de Griffie voldoende wetgevingsexpertise zal worden opgebouwd om leden van de Staten te ondersteunen bij het opstellen van Initiatiefontwerplandsverordeningen. Het doel is dat Initiatiefontwerplandsverordeningen in de toekomst geen wetstechnische gebreken meer zullen vertonen. Inschakeling van de afdeling JZ&W is dan niet langer aangewezen. Vanzelfsprekend zullen de inhoudelijke aspecten van alle Initiatiefontwerplandsverordeningen voor de verantwoordelijkheid van de indieners blijven.

2. Beleidsanalytische toets

2.1 Wetgeving in de Engelse taal

Op 18 juli 2013 heeft de Raad van Advies middels een brief gereageerd op de tweetaligheidskwestie betreffende de toen voor advies ingediende Landsverordening herziening timeshare (US/009/2012-2013) en de Sint Maarten Timeshare Authority Ordinance (US/010/2012-2013).

De Raad heeft toentertijd onder andere uit het oogpunt van rechtszekerheid de Staten in overweging meegegeven om de Engelse versies van de ontwerpen volledig in de Nederlandse taal op te maken en daarvan vertalingen van te maken.

Met betrekking tot de keuze van het indienen van Engelstalige regelgeving en de opmerkingen van de Raad hieromtrent, refereert de Raad naar de inhoud van zijn advies die is vastgesteld op 24 juni 2014, met nummer: SM.01-14-ILV inzake de Initiatiefontwerplandsverordening tot herziening van de regels betreffende timeshare.

Kort samengevat heeft de Raad ernstige twijfels bij Engelstalige wetgeving.

De ondergetekende is van mening dat dit voor Sint Maarten heel belangrijk is. Om deze reden wordt hieronder uitvoerig bij dit vraagstuk stilgestaan. De tekst daarvan is gelijkluidend opgenomen bij de Engelstalige reactie op het advies van de Raad van Advies over het Initiatiefontwerplandsverordening Timeshare Ordinance. In die nota wordt overigens daarna meer specifiek ingegaan op de taalkwesties die in dat Initiatief een aparte rol spelen.

“De ondergetekende is van mening dat op een zeker tijdstip in de toekomst alle wetgeving van Sint Maarten in het Engels zal moeten zijn gesteld. Dat sluit beter aan bij de taal die de bevolking van Sint Maarten in meerderheid spreekt. De ondergetekende is er een groot voorstander van dat de wetgeving en het juridisch taalgebruik door de meerderheid van een volk goed kan worden begrepen. Die taal is het Engels, en niet het Nederlands.

De ondergetekende erkent uiteraard dat de overgang van de ene taal naar de andere moeilijk zal zijn en met veel aanpassingsproblemen gepaard zal gaan. En daarom is het nodig om daar geruime tijd voor uit te trekken.

Echter, ooit zal de wetgever met die omschakeling moeten beginnen, zo is de vaste overtuiging van ondergetekende. Dat eerste begin zal de Timeshare Ordinance moeten zijn, zo meent de ondergetekende.

Het advies van de Raad van Advies om het ontwerp in de Nederlandse taal te stellen zal niet worden opgevolgd in de Initiatief Timeshare Ordinance.

De redenen daarvoor zijn de volgende.

Artikel 1, tweede lid, van de Staatsregeling luidt: ‘De officiële talen zijn het Nederlands en het Engels.’ De ondergetekende meent dat indien wetgeving in het Engels geheel wordt uitgesloten, daarmee deze bepaling uit de Staatsregeling niet serieus wordt genomen.

Sint Maarten kent niet, zoals Aruba, een bepaling die voorschrijft dat wetgeving in het Nederlands moet geschieden (zie artikel 5 van de Arubaanse Landsverordening houdende enige regels inzake het Papiamentu en het Nederlands als officiële taal, AB 2003 no. 38: ‘Wetgeving geschiedt in het Nederlands.’).

Overigens zou daarmee de constitutionele vraag worden opgeworpen of die landsverordening zich verdraagt met artikel 1, tweede lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten (de Staatsregeling van Aruba zwijgt over officiële talen).

Blijkens de wetgeschiedenis van de Sint Maartense Landsverordening officiële talen heeft de wetgever bewust afgezien van een dergelijke bepaling en achtte hij wetgeving in het Engels mogelijk, zij het volgens de memorie van toelichting op beperkte schaal.

In de op 20 februari 1987 ingediende ontwerp-Landsverordening houdende vaststelling van de officiële talen van de Nederlandse Antillen (Staten van de Nederlandse Antillen 1986/1987-52, no. 2) luidde artikel 3, tweede en derde lid:

“2. Publicatie van wetgeving zal geschieden in het Nederlands, waarbij, indien gewenst, binnen redelijke tijd, zorg gedragen wordt voor een vertaling en publicatie van deze wetgeving in het Engels en het Papiamentu.

3. Bij de interpretatie van een wettekst is de Nederlandse tekst de authentieke.”

Dit ontwerp is echter op 29 september 1997 ingetrokken (Staten van de Nederlandse Antillen 1997/1998-536, no. 4), gepaard gaande met de indiening, op dezelfde dag, van een nieuw ontwerp, te weten de ontwerp-Landsverordening officiële talen waarin een bepaling ter zake van wetgeving opzettelijk is weggelaten. Dit ontwerp heeft geleid tot de thans nog geldende Landsverordening officiële talen (in Curaçao PB 2007, no. 20, in Sint Maarten AB 2013, GT no. 474),

In de memorie van toelichting is het volgende opgemerkt (Staten van de Nederlandse Antillen 1997/1998-2009, no. 3, p. 8):

“De rol van het Papiamentu en het Engels in rechtspraak en wetgeving zal in elk geval beperkt blijven zolang voor het gebruik van deze talen niet een aantal voorwaarden vervuld zijn, zoals de vaststelling van de rechts- en wetgevingsterminologie in het Engels en het Papiamentu en de beschikbaarheid van voldoende rechters en wetgevingsjuristen die deze talen beheersen alsmede van rechtbanktolken. Pas wanneer aan dergelijke voorwaarden is voldaan, ontstaat ruimte voor een frequent gebruik van die talen in de juridische sector.”

Hieruit blijkt dat er enige ruimte is volgens de wetgever destijds voor wetgeving in het Engels.

Wel luidt aanwijzing 44 van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten (AB 2013, no. 26) als volgt:

“1. Wettelijke regelingen worden zo veel mogelijk in de Nederlandse taal opgesteld. Gebruik van een andere taal is alleen mogelijk wanneer een woord of uitdrukking in een andere taal ingang heeft gevonden in Sint Maarten en:

- a. er geen Nederlands equivalent van het woord of de uitdrukking beschikbaar is; of,
- b. de bedoeling duidelijker wordt weergegeven dan in het Nederlands.

2. Deze aanwijzing geldt niet voor benamingen en evenmin voor de artikelen van wettelijke regelingen, waarin is voorzien in de tekst van een af te leggen eed of gelofte.”

Het gaat hier echter om een Regeling van de Minister-President die afwijking toelaat en in elk geval de Staten niet bindt.

De ondergetekende benadrukt dat zij onderkent dat de omschakeling naar het Engels geleidelijk zal moeten gaan plaatsvinden. De ondergetekende meent echter dat timesharewetgeving een bijzondere positie inneemt en dat de keus om met deze landsverordening te beginnen bij uitstek gerechtvaardigd is.

Een belangrijke factor waaraan de Raad van Advies voorbij is gegaan is dat de tekst van de ontwerp-Timeshare Ordinance grotendeels is opgesteld door Engels sprekende juristen. Zo hebben internationale deskundigen op het gebied van timeshare wetgeving van de American Resort Development Association Caribbean Committee geparticipeerd. Men zie de memorie van toelichting, pagina 1: ‘An ARDA Caribbean-SMTA Legislative Committee was created, including corporate counsel of international exchange companies RCI and Interval International, SMTA stakeholders and other legal experts from the membership of ARDA Caribbean with vast experience in representing government regulatory agencies, timeshare consumers and the timeshare industry.’ Zou de door deze Engels sprekende deskundigen opgestelde teksten worden omgezet naar het Nederlands, dan zal dat zonder twijfel tot onzekerheden leiden.”

De bovenstaande argumenten die ervoor pleiten om de Timeshare Ordinance in het Engels te laten luiden, gelden echter veel minder voor het onderhavige Initiatiefontwerplandsverordening. Dit ontwerp regelt immers de instelling en inrichting van een zelfstandig bestuursorgaan. De ondergetekende ziet dergelijke wetgeving omtrent het staatsbestel van Sint Maarten als het sluitstuk van de operatie om op het Engels over te schakelen. Binnen de overheid, advocatuur en rechterlijke macht werken nu nog veel mensen die het Nederlands uitstekend beheersen. Daarom wil de ondergetekende de omschakeling op het Engels voor dergelijke wetgeving minder voorrang geven dan de omschakeling van de wetgeving die voor de samenleving zelf van groter belang is.

Om bovenstaande redenen wil de ondergetekende de verdere stukkenwisseling omtrent dit Initiatiefontwerplandsverordening in het Nederlands laten plaatsvinden.

Vertrekpunt

De ondergetekende zag zich voor de vraag gesteld, toen eenmaal de keus voor het Nederlands was gemaakt, hoe de Initiatieflandsverordening diende te worden vormgegeven. Het advies van de Raad heeft de ondergetekende zo uitgelegd dat de Raad van Advies een voorkeur heeft voor een zelfstandig bestuursorgaan boven een openbaar lichaam. Dit advies heeft ondergetekende overgenomen. De Timeshare Authority zal een zelfstandig bestuursorgaan gaan worden.

Voor de instelling, inrichting, samenstelling, taken en bevoegdheden van de Timeshare Autoriteit is in Sint Maarten een goed voorbeeld voorhanden. Dat is de Landsverordening Bureau Intellectueel Eigendom (hierna: BIE), die op 14 november 2014 door de Staten is aanvaard en op 1 oktober 2015 in werking is getreden. De Raad van Advies heeft daarover een gedegen advies uitgebracht, en dat advies heeft de regering destijds grotendeels opgevolgd. Men zou dus kunnen zeggen dat die landsverordening 'the state of the art' is voor de oprichting van een zelfstandig bestuursorgaan.

Een bijkomend voordeel van het overnemen van dat model is in de ogen van de ondertekende dat er geen reden is om over het gewijzigde Initiatiefontwerplandsverordening opnieuw advies te vragen van de Raad van Advies.

Er zijn wel enkele essentiële verschillen, die veroorzaakt worden door verschillen tussen beide instanties.

Ten eerste zal de Timeshare Authority de bevoegdheid tot het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete hebben. Voor een geschillen beslechtende instantie als de Timeshare Authority kan het nuttig zijn als deze over 'een stok achter de deur' beschikt. Vooral in de situatie dat een timesharebedrijf stelselmatig alleen het eigen belang nastreeft en zodoende consumenten benadeelt. Of blijft weigeren om aan de code of conduct voor timesharebedrijven te voldoen.

Ten tweede verdient vermelding dat het BIE zijn inkomsten verwerft uit de rechten en vergoedingen die merkhouders verschuldigd zijn. De Timeshare Authority zal zelf geen inkomsten verwerven, maar zal gefinancierd worden uit de Landskas. Deze financiering moet 'voldoende' zijn om diens taken te vervullen, vrij van ongepaste politieke invloed of bemoeienis van de overheid of het bedrijfsleven. Dit heeft geleid tot het voorstel in de ontwerplandsverordening dat de Minister van Toerisme, Economische Zaken, en Telecommunicatie (hierna: de Minister) gehouden is om "alle financiële middelen zoals opgenomen in de goedgekeurde begroting" ter beschikking te stellen. Deze verplichting is geen zware belasting voor de Landskas, omdat de opbrengst van de voorgestelde verhoging van de logeergastenbelasting toereikend zal zijn.

Daarnaast gelden voor de Autoriteit strengere eisen betreffende onafhankelijkheid en autonomie, welke voor het BIE niet van toepassing zijn. De ondergetekende wil in de eerste plaats zo nauw mogelijk aansluiten bij de wensen van de instellingen die leden voor de Raad van Toezicht zullen voordragen. Maar, los daarvan, vindt de ondergetekende het hoogst wenselijk om in een klein land als Sint Maarten een uitvoerende instantie als de Autoriteit op armslengte van de

politiek te plaatsen. Dat zijn de redenen geweest om op diverse onderdelen 'de politiek, de overheid en het bedrijfsleven' op afstand te plaatsen, en de Raad van Toezicht zichzelf via coöptatie te laten vernieuwen. Anders dan bij het BIE zullen de directeur en de Raad van Toezicht niet bij lansbesluit worden benoemd, geschorst en ontslagen.

2.2 Flexibel houden van wetgeving

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp gedetailleerde regels bevat met betrekking tot de instelling van de Autoriteit alsmede ter verbetering van de consumentenbescherming. De Raad adviseert om slechts de hoofdelementen van een regeling, zijnde de structurele elementen en de wezenlijke bepalingen ten aanzien van het onderwerp, in het ontwerp te regelen, en bepalingen op te nemen, die delegatie van nadere regelgeving mogelijk maakt. In lagere regelgeving kunnen vervolgens regels worden gesteld, ter uitwerking van het ontwerp. Het gevolg is dat de wetgeving flexibel blijft, en makkelijker is te wijzigen indien dit in de toekomst nodig wordt geacht.

De Raad refereert hierbij bijvoorbeeld naar artikel 12 en 13 van het ontwerp. Deze artikelen regelen met name de procedure inzake conflicten met betrekking tot timeshare. De Raad merkt op dat deze artikelen gedetailleerde regels beoogt vast te stellen met betrekking tot de genoemde procedures. De Raad adviseert hiertoe om slechts de hoofdelementen ten aanzien van de procedures in het ontwerp te regelen, en bepalingen op te nemen, die delegatie van nadere regelgeving mogelijk maakt.

De ondergetekende heeft dit advies overgenomen. Onder 1. is reeds ingegaan op het overnemen van het model van de Landsverordening BIE. Zodoende is genoegzaam rekening gehouden met hetgeen de Raad van Advies adviseert omtrent de instelling, inrichting, taken en bevoegdheden van een zelfstandig bestuursorgaan.

Daarnaast heeft de ondergetekende het advies overgenomen om de procedure niet gedetailleerd te regelen. In plaats daarvan is in het ontwerp (zie artikel 29) de opdracht aan de Raad van Toezicht opgenomen om de werkwijze, waaronder de procedures, bij reglement vast te stellen. Dat reglement behoeft de goedkeuring van de minister; dit vereiste vloeit voort uit de 'systeemverantwoordelijkheid' van de minister. Op dit begrip wordt in de memorie van toelichting nader ingegaan.

3. Juridische toets

3.1 Verbetering van consumentenbescherming

De Raad constateert dat het ontwerp onder andere de consumentenbescherming met betrekking tot timeshare beoogt te verbeteren. De Raad is er niet van overtuigd dat door het implementeren van de mogelijkheid tot het geven van een bestuurlijke boete, de consumentenbescherming wordt verbeterd. Immers ontbreken onder andere garanties betreffende de afwerking van de accommodatie of een garantie betreffende de terugbetaling van reeds gedane betalingen indien de accommodatie niet wordt afgewerkt en, in voorkomend geval, het opstellen van de voorwaarden voor de toepassing van deze garanties.

De ondergetekende heeft zich dit advies ter harte genomen, en heeft in de ontwerp-landsverordening de garanties versterkt. Daarbij valt met name te denken aan de bevoegdheid voor de Timeshare Autoriteit om een gedragscode voor timesharebedrijven vast te stellen waarin

de wettelijke rechten en verplichtingen van timesharebedrijven worden beschreven, in combinatie met de bevoegdheid om deze preventief te handhaven door middel van een last onder dwangsom dan wel punitief door middel van een bestuurlijke boete.

3.2 Openbaar lichaam

Ingevolge artikel 2, eerste lid, en de daarbij behorende memorie van toelichting, wordt voorgesteld om de Sint Maarten Timeshare Autoriteit als openbaar lichaam in de zin van artikel 97 van de Staatsregeling te kwalificeren.

De Raad adviseert hiertoe als volgt. In de memorie van toelichting, behorend bij artikel 97 van de Staatsregeling, wordt vermeld dat dit artikel is overgenomen uit de Arubaanse Staatsregeling (artikel V.10) die dit op haar beurt heeft gerelateerd aan artikel 134 van de Nederlandse Grondwet. Dit artikel is opgenomen om eventueel gewenste in te voeren functionele decentralisatie mogelijk te maken.

Volgens de tekst en commentaar bij artikel 134 van de Grondwet, blijkt niet wanneer sprake is van een openbaar lichaam. De dogmatiek is terzake verdeeld. Echter, naar het voorkomt, is een bevredigende omschrijving van een openbaar lichaam "een op het publiekrecht gestoeld verband van ambten en personen, welke ambten publiekrechtelijke bevoegdheden jegens die personen uitoefenen en over de samenstelling waarvan de personen (mede)zeggenschap hebben". Bij openbare lichamen moet men vooral denken aan gedecentraliseerde overheden, zoals provincies, gemeenten en waterschappen.

Daarnaast is er een onderscheid te maken tussen openbare lichamen voor beroep en bedrijf. Voor de toepassing van artikel 97 van de Staatsregeling dient naar de mening van de Raad, naar analogie, voldaan te zijn aan de voorwaarden als hierboven genoemd. Naar de mening van de Raad is niet duidelijk gemaakt dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit aan deze voorwaarden heeft voldaan. Immers, degene die getroffen worden door de beslissingen van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit kunnen niet de samenstelling van de Autoriteit bepalen. Hiermee komt het verband tussen de personen en ambten in het nauw.

De ondergetekende is als volgt aan dit advies tegemoet gekomen. De Timeshare Autoriteit is nu geen openbaar lichaam, maar een zelfstandig bestuursorgaan onder systeemverantwoordelijkheid van de Minister. De overheid heeft in deze constructie een verantwoordelijkheid gekregen dat er een Timeshare Autoriteit is, en kan in het uiterste geval ingrijpen wanneer de Autoriteit zijn taken ernstig verwaarloost. Ter bescherming tegen ongepaste politieke invloed is bepaald dat er in een dergelijke situatie transparantie omtrent het overheidsingrijpen noodzakelijk is: de Minister moet de Staten meteen inlichten als hij van dit ultimatum remedium gebruik maakt. De ondergetekende vertrouwt er op dat door dit systeem van checks and balances een afgewogen stelsel wordt gecreëerd waar alle partijen die belang hebben bij een goede uitvoering van de ontwerp-landsverordening én van de Timeshare Ordinance tevreden over zullen zijn.

3.3 Invoering van de administratieve boete

De Raad begrijpt uit het ontwerp dat de wetgever voornemens is om een bestuurlijke boete te introduceren in het geval van overtreding van artikel 11, als blijkt dat de procedure als genoemd in artikel 12 en 13 het conflict niet heeft opgelost.

De Raad constateert dat de gevallen als genoemd in artikel 11, vooral privaatrechtelijke normen bevatten, waarbij burgerrechtelijke partijen tegenover elkaar staan en waarbij de Sint Maarten Timeshare Autoriteit als onafhankelijke derde een oplossing beoogt te realiseren voor het conflict. De Raad is van mening dat dit privaatrechtelijke geschillen zijn die zich niet lenen voor het opleggen van bestuurlijke boetes.

De Raad merkt op dat in dit geval het punitieve karakter van een bestuurlijke boete daarbij niet is geoorloofd. Immers, in geval van wanprestatie voorziet het privaatrecht in mogelijkheden om degene die de overeenkomst (wat timeshare in essentie is) niet nakomt tot naleving of tot schadevergoeding te dwingen, dan wel om de overeenkomst te ontbinden. Het doel is bescherming van de rechtspositie van een rechtssubject (in het ontwerp de "consumer" als bedoeld in onder andere artikel 11, eerste lid, onderdeel b, onder ii), door middel van het voorkomen, beperken of wegnemen van nadelige gevolgen van wanprestatie.

Daarbij gaat het niet om leedtoevoeging aan de wederpartij. Het privaatrecht kent geen privaatrechtelijk aansprakelijkheidsrecht met daarin een schadevergoeding met een strafkarakter. De Raad is derhalve van mening dat het volgen van de civielrechtelijke weg leidt tot een vergelijkbaar resultaat, waarbij de noodzaak van een bestuurlijke boete ontbreekt.

*Indien het parlement anders van mening is, waar onder de omstandigheden als genoemd in artikel 11 van het ontwerp een kwestie als bestraffende (bestuurlijke) sanctie wordt aangemerkt, dient men zich ervan te vergewissen dat bij het invoeren van een boetebeding sprake is van (straf)vervolging in de zin van artikel 6, eerste lid, EVRM⁴, dan wel van artikel 14, eerste lid IVBPR⁵ en dat alle rechten en plichten hieruit voortvloeiend, van toepassing zijn⁶. Immers, de bestuurlijke boete heeft een strafkarakter; er is sprake van strafvervolging. De Raad adviseert om er rekening mee te houden dat daar consequenties aan zijn verbonden, voortvloeiend uit (aldus) het EVRM en het IVBPR. Zo geldt het in paragraaf 3.4 nader uitgewerkte *lex certa* beginsel, de *cautieplicht*, het verbod van dubbele bestraffing (*ne bis in idem* beginsel), rechtvaardigings- en schulduitsluitingsgronden en een volledige rechtelijke toetsing, in plaats van een marginale toetsing.*

Daarnaast is de Raad van mening dat er een niet te onderschatten risico bestaat dat met de implementatie van een bestuurlijke boete, de boete niet zal worden voldaan. Uit het ontwerp komt te onduidelijk naar voren, wat de middelen zijn, indien zulks voorkomt. Immers, na de uitreiking van de boete moet deze nog worden geïnd. De afhandeling zal een uitbreiding van inzet betekenen. Dit zal voor de Sint Maarten Timeshare Autoriteit naar verwachting moeilijk te realiseren zijn, gezien haar beperkte handhavingcapaciteit en de kosten die daarmee zijn gemoeid.

Om redenen van efficiëntie en harmonisatie van wetgeving, adviseert de Raad derhalve om een organieke landsverordening te ontwerpen waarbij algemene regels worden gesteld met betrekking tot bestuurlijke handhaving. Zo wordt naar de mening van de Raad meer eenheid gebracht in bestuurlijke wetgeving en tegelijkertijd bieden samenhang en uniformering grote voordelen met betrekking tot de toegankelijkheid van het recht voor burgers.

De Raad adviseert om de bestuurlijke boete zoals in het ontwerp is opgenomen daarom niet te implementeren. In het geval dat de wetgever kiest om de implementatie van de bestuurlijke boete

in het ontwerp te handhaven, adviseert de Raad, om ter verduidelijking van het ontwerp, nader te motiveren waarom voor de bestuurlijke boete als handhavingsinstrument wordt gekozen.

De ondergetekende heeft aan dit advies voor het grootste deel tegemoet kunnen komen. Enerzijds wordt grotendeels aan de opmerkingen van de Raad tegemoet gekomen door de nauwe aansluiting bij de ontwerplandsverordening bestuurlijke handhaving. Dit ontwerp van de regering bevat naar de mening van de ondergetekende een afgewogen stelsel waarin aan de meeste opmerkingen van de Raad wordt tegemoet gekomen. Dat blijkt ook uit het positieve advies dat de Raad over dat voorstel van de regering heeft uitgebracht.

Het betekende wel dat de ondergetekende met deze reactie moest wachten totdat de ontwerplandsverordening van de regering bij de Staten werd ingediend. De ondergetekende is verheugd dat dit recent heeft plaatsgevonden. De Staten kunnen dat ontwerp derhalve tegelijkertijd in de beschouwingen over dit Initiatiefontwerplandsverordening betrekken.

De ontwerp van de regering bevat een afgewogen stelsel waarbij de burger die een overtreding begaat tot een herstel van de overtreding kan worden gedwongen, dan wel in het uiterste geval daarvoor kan worden bestraft als een herstel niet meer mogelijk is. Daar staat een evenwichtig stelsel van rechtsbescherming tegen oneigenlijk gebruik van bevoegdheden door een bestuursorgaan tegenover.

Anderzijds handhaaft de ondergetekende de bestuurlijke boete als dwangmiddel voor de correcte toepassing van het burgerlijk recht. De belangrijkste reden daarvoor is dat de toegang tot de civiele rechter is geplaveid met dure en ingewikkelde procedures. In de praktijk is de toegang tot de civiele rechter voor de burger afgesloten als het gaat om relatief geringe bedragen. Daarbij valt te denken aan een borgsom van \$ 1.500 die de verkoper niet terugbetaalt bij een annulering tijdens de bedenktijd. De weg naar de rechter kost in een dergelijk geval meer, met als gevolg dat de verkoper zulks straffeloos kan doen, én blijven doen.

De ondergetekende is de Raad in dit verband in zoverre tegemoet gekomen dat de Timeshare Autoriteit ook de mogelijkheid van een last onder dwangsom zal krijgen. Met dit handhavingsinstrument kan de Autoriteit al in een vroeg stadium sturend optreden, zodat het opleggen van een bestuurlijke boete kan worden vermeden. Naar verwachting zal een bestuurlijke boete alleen worden opgelegd in gevallen waarin een timesharebedrijf zich schuldig maakt aan een reeks schendingen van de rechten van verschillende consumenten, waarbij in de praktijk geen geschil is ingediend door een bepaalde consument, noch het tot een zaak tussen twee partijen is gekomen.

3.4 Lex certa-beginsel

De Raad meent dat uit de beginselen van de democratische rechtsstaat volgt dat gedragsnormen en bevoegdheidsnormen exact moeten zijn omschreven. Als het gaat om gedragsnormen die met sancties moeten worden gehandhaafd, alsmede de handhavingsbevoegdheden zelf, luistert dit naar de mening van de Raad nog nauwer. Bij normen die door straffen moeten worden gehandhaafd, geldt het zogeheten lex certa-beginsel. Het lex certa-beginsel is een sub-beginsel van het legaliteitsbeginsel en houdt - kort gezegd - in dat voor burgers duidelijk dient te zijn welk handelen en nalaten leidt tot strafrechtelijke aansprakelijkheid, alsmede welke sancties daarop kunnen volgen.

De Raad adviseert om er rekening mee te houden dat bepalingen zo moeten zijn omschreven dat de bevolking uit de tekst van die bepalingen (en indien nodig uit de uitleg die de rechter aan die bepalingen geeft), kan weten welke daden en omissies burgers aansprakelijk maken.

De Raad is van mening dat de bepalingen met daarin een overtreding of sanctie uit het ontwerp, zoals artikel 2, derde lid, onderdeel c en onderdeel d, artikel 13 en artikel 17 onvoldoende duidelijk zijn omschreven met als gevolg dat de bevolking niet uit de tekst kan weten welke daden en omissies hem of haar aansprakelijk maken. Zo acht de Raad dat de in artikel 11 genoemde "minor issues", "sales related issues", "operational issues" en "public safety issues", die de basis vormen voor het opleggen van een bestuurlijke boete, te vaag zijn omschreven, opgesteld zijn door middel van open normen en ruimte laten voor nadere invulling. Ook de memorie van toelichting biedt hierbij geen heldere uitleg.

De ondergetekende heeft het advies van de Raad overgenomen en heeft in het Initiatiefontwerplandsverordening opgenomen dat de Timeshare Authority verplicht is om een handboek vast te stellen waarin de wettelijke rechten en plichten van consumenten zijn beschreven, en een gedragscode waarin hetzelfde voor timesharebedrijven wordt vastgelegd. Aan het begrip 'rechten en plichten' is het woord 'wettelijke' toegevoegd. Daarmee wordt duidelijk gemaakt dat het om rechten en verplichtingen moet gaan die reeds elders in een wettelijk voorschrift zijn vastgelegd, of die reeds eerder door een rechter zo zijn uitgelegd. Ter completering is in artikel 8 een vijfde lid opgenomen, luidend: "De Autoriteit beschrijft in het handboek en de gedragscode tevens op welke rechten en verplichtingen de Autoriteit toezicht houdt, alsmede met welke bestuurlijke bevoegdheden wordt opgetreden tegen overtreding van een bepaling in het consumentenhandboek, de gedragscode, , de Timeshare Ordinance of enig ander wettelijk voorschrift."

3.5 Bevoegdheid voor het opleggen van een bestuurlijke boete

Het komt de Raad voor dat het niet duidelijk is wie precies bevoegd is om een bestuurlijke boete op te leggen. Zo vermeldt artikel 2, derde lid, onderdeel d, dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit verantwoordelijk is voor het opleggen van boetes, terwijl artikel 13 vermeldt dat de "Board" (hierna: Raad van Toezicht) de directeur instructie kan geven om de "timeshare plan's administration" te confronteren met een bestuurlijke boete.

Aan het advies van de Raad is tegemoet gekomen. In het ontwerp is nu helder bepaald dat alleen de Raad van Toezicht bevoegd is tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie.

3.6 Rechtsbescherming tegen een administratieve boete

De Raad constateert dat artikel 17 beoogt nadere regels te stellen met betrekking tot het opleggen van een administratieve boete. De Raad is van mening dat dit artikel te summier is en dat het in het licht van rechtszekerheid van groot belang is dat de rechtsbescherming zo duidelijk mogelijk wordt omschreven in de regeling. Zo is het de Raad bijvoorbeeld niet duidelijk wat het verschil is tussen artikel 12, zesde lid, onderdeel b, en artikel 13 onderdeel a. Indien hiermee wordt beoogt om de "timeshare plan's administration" een additionele termijn van 14 dagen te geven, nadat geen antwoord is ontvangen binnen de in artikel 12, zesde lid, onderdeel b, genoemde termijn van 30 dagen, dan verzoekt de Raad om een nadere motivatie waaruit blijkt dat in het geval van de tweede termijn, wel een respons te verwachten is.

Daarnaast is het de Raad niet duidelijk wat het verschil is met betrekking tot de "Sales Related Issues" genoemd in artikel 13, onderdeel a en in onderdeel b. In beide artikelen wordt hiernaar namelijk verwezen. Het is de Raad onduidelijk wanneer er sprake is van een geval als genoemd in onderdeel a, of onderdeel b.

De Raad stelt voor om ten behoeve van de rechtszekerheid in het ontwerp tevens te wijzen op de artikelen 55 en verder van de LAR, die bepalingen met betrekking tot rechtsbescherming regelen, ingevolge aanwijzing 120 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Bijkomstigheid is wel dat de bepalingen van de LAR in de Nederlandse taal zijn opgesteld.

Ook is het de Raad niet duidelijk of er een adviescommissie, ingevolge artikel 70 e.v. van de Landsverordening administratieve rechtspraak zal worden ingesteld die de behandeling van bezwaarschriften, waaronder begrepen het houden van de hoorzitting, bedoeld in artikel 64, op zich neemt.

De meeste opmerkingen van de Raad behoeven geen reactie meer, aangezien zij niet meer relevant zijn door de koppeling met de ontwerp-Landsverordening bestuurlijke handhaving, en – daardoor – met de LAR.

De opmerking van de Raad met betrekking tot een adviescommissie als bedoeld in artikel 70 van de LAR heeft nog wel bespreking.

Vanzelfsprekend zal het hoofdstuk betreffende bestuurlijke heroverweging ten volle van toepassing zijn op bezwaarschriften tegen een uitspraak van de Raad van Toezicht, of enig ander appellabel besluit van de Autoriteit. Aan te nemen valt dat de Raad van Toezicht zal fungeren als adviescommissie als het bezwaarschrift zich richt tegen een besluit van de directeur. Als het bezwaarschrift is gericht tegen een besluit van de Raad van Toezicht, valt aan te nemen dat de Raad de zaak zelf in heroverweging zal nemen. Daarbij zal de Raad richting kunnen vinden in de motivering van de verwijzing door de rechter, zoals artikel 54 van de LAR aangeeft.

3.7 Definities in het ontwerp

De Raad constateert dat er naast artikel 1, ook in artikel 11 definities worden genoemd. De Raad adviseert om deze definities op te nemen in artikel 1, waar de overige definities worden opgesomd.

Aan deze opmerking van de Raad is gevolg gegeven.

3.8 Onduidelijke terminologie

3.8.1 Het gebruik van Engelstalige definities

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp een aantal Engelstalige definities bevat die een andere uitleg behoeven ter verduidelijking van het ontwerp. Zo wordt in artikel 1 onderdeel a gesproken over een "Legal Body" zoals bedoeld in artikel 2, terwijl artikel 2 spreekt over een "Public Body". Een ander voorbeeld is te vinden in artikel 1, onderdeel f, waar gerefereerd wordt naar "Management Company" in de zin van de Timeshare Ordinance, terwijl artikel 50b, lid 11 spreekt van een "Managing entity".

De Raad verwijst in deze ook naar artikel 17, zesde lid, waar de term "offender" wordt vermeld. De Raad meent dat door het gebruik van deze term, wat de Raad vertaalt als "overtreder", al vaststaat dat een (rechts)persoon een overtreding heeft begaan. Het gevolg hiervan is, dat een

(rechts)persoon al is gekwalificeerd als overtreder, voordat na hoor- en wederhoor, vast is komen te staan dat de (rechts)persoon de overtreding daadwerkelijk in strijd met de wet heeft begaan.

De Raad adviseert om een nadere uitwerking van deze begrippen, ten behoeve van de duidelijkheid van het ontwerp. Tevens stelt de Raad voor, om ter bevordering van de duidelijkheid, de vertaling van begrippen te laten beoordelen door een linguïst.

Doordat het Initiatiefontwerplandsverordening is vervangen door een Nederlandstalig ontwerp, behoeven veel van de opmerkingen geen bespreking meer. Het begrip 'overtreder' keert daarin niet terug. Dat begrip komt wel veelvuldig voor in de ontwerp-Landsverordening bestuurlijke handhaving. In zijn advies over dat ontwerp heeft de Raad zijn opmerking echter niet herhaald, zodat de ondergetekende veronderstelt dat deze opmerking niet langer relevant is.

De ondergetekende heeft wel naar aanleiding van de opmerking van de Raad over de definities en de Engelse taal een vernieuwende bijzonderheid in het Initiatiefontwerplandsverordening voorgesteld. Dit betreft de verwijzing in artikel 2, eerste en tweede lid, naar de Engelstalige definities in het Initiatiefontwerplandsverordening Timeshare Ordinance. In artikel 1 is achter een aantal definities tussen haakjes het Engelse woord vermeld, dat in de Timeshare Ordinance in het Engels wordt gedefinieerd. Zodoende wordt de Nederlandstalige definitie gekoppeld aan de Engelstalige. Vanzelfsprekend rijst de vraag welke definitie dominant is ingeval er twijfel bestaan of de betekenis in beide begrippen identiek is. Daarvoor biedt het tweede lid van artikel 2 houvast: de Engelstalige definitie is de authentieke, of anders gezegd: de beslissende.

3.8.2 Timeshare plan

In artikel 12, 13 en 16, alsook in andere artikelen van het ontwerp komen de termen "timeshare plan" en timeshare plan's administration regelmatig voor. De Raad acht het onduidelijk wat er met deze termen wordt bedoeld. In het ontwerp van de Landsverordening herziening Timeshare wordt een definitie gegeven aan de term "timeshare plan". Hierin staat, kort gezegd, dat een timeshare plan een vorm van overeenkomst of plan waarbij een gebruiker (user) een recht verwerft tot een "timeshare interest".

Gelet op deze definitie adviseert de Raad om een nadere motivatie voor onder andere artikel 13, onderdeel b, waarin wordt vermeld dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit kan beslissen tot het opleggen van een administratieve boete tegen de "timeshare plan". Het is immers niet mogelijk om een dergelijke boete op te leggen tegen een overeenkomst, slechts tegen de partijen die de overeenkomst zijn aangegaan en die een overtreding hebben begaan. Hetzelfde wordt geadviseerd omtrent de afgifte van een vestigingsvergunning aan een "timeshare plan" ingevolge artikel 16 van het ontwerp.

Deze opmerkingen behoeven geen verdere bespreking meer. De ondergetekende heeft ze gevolgd en deze begrippen spelen niet langer een rol in dit ontwerp. Wel spelen zij een rol in het Initiatiefontwerplandsverordening Timeshare Ordinance. Aldaar wordt op deze begrippen nader ingegaan.

3.8.3 "Just cause"

De Raad meent dat de in artikel 7, zevende lid, genoemde "just cause" nader kan worden omschreven, temeer nu de memorie van toelichting hierop geen verdere uitleg geeft. De Raad acht het voor de duidelijkheid van het ontwerp ook van belang wie of welke instantie bepaalt wat er onder "just cause" moet worden verstaan. Hetzelfde wordt overwogen voor het genoemde "just cause" in het tiende lid.

De Raad adviseert om (eventueel in nadere regels) nader toe te lichten wanneer er (in ieder geval) sprake is van "just cause", ter verduidelijking van het ontwerp. Hetzelfde merkt de Raad op met betrekking tot de zinsnede "on a regular basis", in artikel 11, eerste lid, onderdeel c, alsmede in artikel 12, zesde lid, onderdeel a, inzake de zinsnede "A substantial number of recurring pattern of minor issue complaints".

Deze opmerkingen behoeven geen verdere bespreking meer. De ondergetekende heeft het advies gevolgd en deze begrippen spelen niet langer een rol in dit ontwerp.

3.9 De Raad van Toezicht

3.9.1 Het opstellen van procedures

In artikel 6 van het ontwerp wordt vermeldt dat de Raad van Toezicht verantwoordelijk is voor het opstellen van procedures zoals uiteengezet in artikel 11 tot en met 14 van het ontwerp. Deze procedures behoeven de goedkeuring van de Minister.

De Raad adviseert om ter verduidelijking van het ontwerp, nader te motiveren wat de (juridische) vorm van regelgeving is van een dergelijk document, temeer nu deze procedures de goedkeuring van de minister behoeven.

Het advies heeft ertoe geleid dat nu in artikel 29 van het ontwerp is opgenomen dat de Raad van Toezicht een reglement opstelt betreffende zijn werkwijze; dat omvat uiteraard mede de procedures. Het reglement wordt bij ministeriële beschikking goedgekeurd, vanwege de systeemverantwoordelijkheid van de Minister. Een en ander is in de memorie van toelichting nader verduidelijkt.

3.9.2 Voorwaarden van een benoeming tot lid

Artikel 7 van het ontwerp beoogt de samenstelling van de Raad van Toezicht te regelen. Het is de Raad opgevallen dat een persoon slechts geldig verblijf dient te hebben om als lid van de Raad van Toezicht te kunnen worden benoemd. De Raad adviseert om additionele voorwaarden op te nemen waarmee de expertise van de Raad van Toezicht wordt gewaarborgd. Daarnaast adviseert de Raad om voorwaarden op te nemen ter behartiging van de goede zeden, zoals een verklaring omtrent het gedrag. Gelijksortige voorwaarden zouden ook kunnen gelden voor de benoeming van de directeur.

In het zesde lid wordt vermeld dat een persoon niet in aanmerking kan komen voor lidmaatschap indien hij of zij minister, of lid van de Staten is. De Raad adviseert om deze opsomming uit te breiden met daarin functies waarbij eventueel (de schijn van) een belangenverstrengeling kan ontstaan. Te denken valt bijvoorbeeld aan de Gouverneur, een lid van de rechtelijke macht, de Ombudsman, een lid van de Raad van Advies, et cetera.

Tevens merkt de Raad op uit artikel 7, tweede lid, dat leden voor de duur van drie jaar worden benoemd. Het derde lid vermeldt dat de Minister een van de leden als voorzitter benoemt voor de duur van twee jaar. Deze termijn van de voorzitter kan eenmaal worden verlengd. Het is de Raad niet duidelijk hoe een eventuele verlenging van de termijn van de voorzitter zich verhoudt tot de benoeming als lid. Immers, de voorzitter kan voor maximaal vier jaar (twee maal twee jaar) worden benoemd, terwijl het lidmaatschap na drie jaar eindigt. Ook de memorie van toelichting is niet helder op dit punt.

In artikel 7, eerste lid, staat vermeld dat de Raad van Toezicht onder andere verantwoordelijk is voor het beheren van de gang van zaken van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit. De Raad acht onduidelijk gebleven wat hieronder dient te worden verstaan, mede gelet op de functie en de verantwoordelijkheden van de directeur.

De Raad constateert dat uit de memorie van toelichting niet blijkt waarom ervoor wordt gekozen om leden voor de duur van drie jaren te benoemen. Gelet op het feit dat verwacht mag worden dat een lid ervaring en kennis van zaken heeft op het specifieke gebied van timeshare, acht de Raad dat het aantal beschikbare gekwalificeerde personen niet groot zal zijn. De Raad adviseert om derhalve rekening te houden met de mogelijkheid om niet alleen de voorzitter, maar ook de leden te herbenoemen voor een tweede termijn.

Hierbij verdient artikel 15, achtste lid tevens de aandacht. De Raad is namelijk van mening dat het gevolg van ontslag fors is, indien een lid van de Raad van Toezicht twee maal achtereenvolgens zonder geldige reden afwezig is ten tijde van een vergadering. Daarnaast is het de Raad niet duidelijk wat verstaan dient te worden onder "geldige reden" en wie bepaalt wanneer er daarvan sprake is. De memorie van toelichting is onduidelijk op dit punt.

Onder andere deze opmerkingen van de Raad hebben tot de beslissing geleid om een gewijzigd ontwerp in te dienen, dat nauw aansluit bij 'the state of the art' voor de vormgeving van een zelfstandig bestuursorgaan, namelijk de Landsverordening BIE. Bij dat ontwerp speelden onder meer dezelfde vragen.

De voorzitter heeft thans geen aparte zittingstermijn meer, die afwijkt van de zittingstermijn van de leden.

De bepaling dat een lid dat enkele malen zonder geldige reden verzuimt om een vergadering bij te wonen, wordt ontslagen, is niet meer opgenomen in het gewijzigde Initiatiefontwerplandsverordening. Een nadere reactie op de opmerkingen van de Raad kan derhalve achterweg blijven.

3.9.3 Benoeming van de leden op voordracht

Artikel 7, tweede lid, vermeldt dat de leden van de Raad van Toezicht worden benoemd door de Minister, op voordracht van de organisaties als genoemd onder onderdeel a tot en met e. Het valt de Raad op dat een artikel omtrent de instelling van de Raad van Toezicht, ontbreekt, zoals wel is gebeurd inzake de positie van de directeur, ingevolge artikel 3, eerste lid. Ook meent de Raad dat verduidelijkt kan worden wat de reden is om leden te kiezen uit de specifieke organisaties, genoemd in artikel 7, tweede lid, en of er overleg is gepleegd met die organisaties met betrekking tot het lidmaatschap. De memorie van toelichting is niet helder op dit punt.

De Raad adviseert tevens om rekening te houden met de mogelijkheid dat een van deze organisaties in de toekomst inactief wordt of eventueel wordt samengevoegd met een andere organisatie.

De Raad adviseert derhalve om de regelgeving flexibel op te stellen, teneinde het mogelijk te maken dat ook in de toekomst leden kunnen worden genomineerd in overeenstemming met artikel 7, tweede lid, van het ontwerp.

In artikel 7, vierde lid, wordt vermeldt dat de Raad van Toezicht een schema opstelt, zodat niet meer dan twee leden in hetzelfde jaar aftreden. De Raad adviseert om een dergelijke bepaling te regelen in lagere regelgeving of in een reglement van orde.

Daarnaast adviseert de Raad om er rekening mee te houden dat de eerst zittende leden ongeveer tegelijkertijd zullen worden benoemd. Het gevolg hiervan is dat elk lid in hetzelfde jaar tevens zal moeten aftreden. De Raad acht niet duidelijk hoe het in artikel 7, vierde lid, genoemde "retirement schedule" hier iets aan kan veranderen nu dit schema niet mag afwijken van de bepalingen uit de Landsverordening.

Aan de opmerkingen van de Rad is gevolg gegeven door het gebruik van de meergenoemde modellandsverordening. Daarin is met deze punten al rekening gehouden.

Het advies met betrekking tot flexibiliteit ten aanzien van de genoemde instanties die een lid kunnen voordragen, is overgenomen, en verwerkt in artikel 22, vijfde lid. Dat artikellid houdt in dat bij ministeriële regeling de minister de aanduiding van een van de genoemde organisaties in de landsverordening kan wijzigen indien de naam van een organisatie is gewijzigd. Indien een organisatie ophoudt te bestaan, kan de minister bij ministeriële regeling de aanduiding van die organisatie vervangen door de aanduiding van de rechtsopvolger dan wel van een andere organisatie die een overeenkomstig belang behartigt.

3.9.4 Toegang tot informatie

Artikel 7, achtste lid, biedt de mogelijkheid aan leden van de Raad van Toezicht om toegang te krijgen tot informatie met betrekking tot de registers van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit. De Raad adviseert om hieraan toe te voegen dat een lid alleen dan toegang heeft tot dergelijke informatie wanneer het gaat om de uitoefening van zijn of haar functie als lid, zoals ook staat vermeld in de laatste alinea van de memorie van toelichting op artikel 12.

Dit advies van de Raad is overgenomen. In artikel 19, vijfde lid is dit tot uitdrukking gebracht door de toevoeging van de woorden: ... alle gevraagde inlichtingen die deze voor de uitvoering van zijn werkzaamheden behoeft.

3.9.5 Vertegenwoordiging van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit

De Raad leest in artikel 7, negende lid, dat de gehele Raad van Toezicht de Sint Maarten Timeshare Autoriteit in en buiten rechte vertegenwoordigt. De Raad adviseert hierbij om, ter verbetering van efficiëntie, niet de Raad van Toezicht maar de directeur aan te wijzen als de persoon die de Sint Maarten Timeshare Autoriteit in en buiten rechte verdedigt.

De Raad acht het ongebruikelijk dat de Raad van Toezicht de rechtsvertegenwoordiger en manager is van de timeshare autoriteit, in plaats van de directeur. Immers, een toezichthoudend

orgaan dient slechts toezicht te houden. De directeur is verantwoordelijk voor de (dagelijkse) leiding. De Raad adviseert derhalve om in artikel 7, eerste lid, de volgende zinsnede weg te laten: "and managing the affairs of the Sint Maarten Timeshare Authority".

Het kan naar de mening van de Raad namelijk niet zo zijn dat de directeur verantwoordelijk is voor de dagelijkse activiteiten en dat tegelijkertijd de Raad van Toezicht verantwoordelijk is voor het managen van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit.

Ook dit advies heeft de ondergetekende overgenomen. In artikel 18, derde lid, is opgenomen dat de directeur de Autoriteit in en buiten rechte vertegenwoordigt.

3.9.6 Renumeratie van de leden

De Raad constateert dat in artikel 8 de remuneratie van de leden met een specifiek bedrag wordt genoemd. De Raad adviseert om dergelijke bepalingen met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden van de Raad van Toezicht in lagere regelgeving op te nemen ten gunste van de flexibiliteit van de wetgeving.

De ondergetekende heeft het advies in die zin overgenomen dat thans in artikel 27 van het Initiatiefontwerplandsverordening wordt aangesloten bij het salaris voor een overheidsfunctionaris in schaal 14. Zodoende wordt enerzijds niet een specifiek maar een flexibel bedrag genoemd, en tegelijkertijd wordt een maximale vergoeding in de landsverordening vastgelegd. De ondergetekende moet helaas erkennen dat ook zij voorbeelden kent van functionarissen die zichzelf verrijken wanneer zij daarover ongeremd zelf mogen beslissen. Bij de voordragende organisaties bestaat eveneens dezelfde wens om de maximale vergoeding op het niveau van een landsverordening vast te leggen.

3.10 De directeur

3.10.1 Benoeming van de directeur

De Raad constateert in artikel 3, derde lid, dat de Raad van Toezicht de directeur benoemt, schorst en ontslaat. In tegenstelling tot de leden van de Raad van Toezicht wordt de directeur niet (al dan niet op voordracht van de Raad van Toezicht) door de Minister benoemd. Hierdoor is het voor de Raad onduidelijk wat de arbeidsverhouding van de directeur is ten opzichte van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit en of er een arbeidsreglement wordt opgesteld. Ook is niet duidelijk wat de situatie is indien de directeur (tijdelijk) niet in staat is om zijn functie uit te oefenen.

In artikel 3, vierde lid, wordt het salaris van de directeur geregeld. De Raad adviseert om deze bepaling niet in het ontwerp op te nemen nu in de toekomst de schalen zouden kunnen worden aangepast.

De Raad adviseert om een dergelijke bepaling eventueel in lagere regelgeving of in het arbeidscontract van de directeur op te nemen.

In het ontwerp van landsverordening is aan al deze punten tegemoet gekomen. De Raad van Toezicht benoemt zichzelf via coöptatie, zij het op voordracht van de in artikel 22, derde lid, genoemde organisaties.

De directeur is in dienst bij de Autoriteit op arbeidsovereenkomst. De Raad van Toezicht stelt het Arbeidsreglement vast.

Het maximale salaris is vastgesteld op het bedrag dat overeenkomt met de hoogste trede van schaal 14, behorend bij de Bezoldigingsregeling ambtenaren.

3.10.2 Bill of Rights

Artikel 4, eerste lid, vermeldt dat de directeur verantwoordelijk is voor het opstellen van een "Bill of Rights", waarin -kort gezegd- een samenvatting wordt gegeven van alle rechten van de Timeshare consument volgend uit de Timeshare ordinance, het burgerlijk recht en andere landsverordeningen.

De Raad bemoedigt het zo duidelijk mogelijk maken van regelgeving naar de bevolking en belanghebbenden aan maar adviseert tevens om rekening te houden dat de wetgeving zelf zodanig duidelijk dient te worden opgesteld, dat een ieder de inhoud daarvan redelijkerwijs kan begrijpen. Een "Bill of Rights", zoals vermeld in het ontwerp, zou hierbij kunnen fungeren als een nadere uitleg (naast de memorie van toelichting) van de regelgeving. De Raad meent wel dat de naam "Bill of Rights" de schijn kan opwekken dat het gaat om regelgeving, terwijl de directeur geen wetgevingsbevoegdheid heeft.

De ondergetekende is aan deze opmerking tegemoet gekomen door in artikel 8, waar het consumentenhandboek en de gedragscode voor timesharebedrijven zijn geregeld, op te nemen dat het moet gaan om een "beschrijving" van de "wettelijke" rechten en verplichtingen van partijen. Zodoende kan onmogelijk de indruk ontstaan dat de directeur wetgevende bevoegdheid heeft.

3.10.3 Ontbreken van ondersteunend personeel

Artikel 3 en artikel 12 van het ontwerp regelen de positie van de directeur. De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp niet spreekt over personeel dat onder de directeur ressorteert. Slechts in de memorie van toelichting staat vermeld dat een andere fulltime medewerker wordt aangenomen ter ondersteuning van de directeur. De Raad adviseert om hetgeen staat vermeld in de memorie van toelichting hieromtrent, in het ontwerp te plaatsen. Immers, de toelichting wordt niet gebruikt voor het stellen van nadere regels, ingevolge aanwijzing 154 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.

Ook aan deze opmerking van de Raad is de ondergetekende geheel tegemoet gekomen. In het ontwerp van landsverordening is thans het een en ander over het overige personeel, hun rechtspositie en hun arbeidsvoorwaarden opgenomen.

3.11 Verlenen van bijstand

Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp vermeldt dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit als doel heeft om geschillen tussen timeshare users, developers, management companies en sales companies op te lossen, op een toeristvriendelijke, voortvarende en eerlijke manier. De Raad is van mening dat de term "toeristvriendelijk" vaag is omschreven en adviseert om een nadere uitwerking ten behoeve van de duidelijkheid van het ontwerp.

Met betrekking tot de termen "timeshare consumer" en "sales company" is het de Raad opgevallen dat deze verder niet worden gedefinieerd. De Raad adviseert om uniformiteit in de

terminologie aan te houden, door de term "timeshare consumer" (timeshare consument), te vervangen door de term "timeshare user" (timeshare gebruiker), als bedoeld in artikel 2, eerste lid.

Dit advies is eveneens overgenomen. De term "toeristvriendelijk" komt niet meer voor in het Initiatiefontwerplandsverordening. De overige door de Raad genoemde begrippen zijn thans gedefinieerd in artikel 1.

3.12 Doorverwijzing naar een overheidsorganisatie

Artikel 12, negende lid, alsmede artikel 13, onderdeel a, vermelden dat in bepaalde gevallen de "file" (hierna: zaak) kan worden doorverwezen naar de "relevant government agency" of de "proper government enforcement agency" of de Ombudsman. De Raad is van mening dat de consument veelal geen baat heeft bij het doorzenden van de zaak naar een andere instantie. Dit zorgt met name voor een grotere administratieve last.

De Raad adviseert dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit zelf zoveel mogelijk probeert om problemen, klachten en andere kwesties op te lossen door middel van mediation, advisering of overige middelen als genoemd in artikel 2 van het ontwerp. Indien een oplossing voor een geschil hierna toch uitblijft, adviseert de Raad dat partijen naar de burgerrechter stappen waarbij de rechter rekening kan houden met het advies of oordeel van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit.

De Raad adviseert derhalve ook om de termen "relevant government agency" en de term "proper government enforcement agency" weg te laten.

In artikel 12, vijfde lid, wordt vermeld dat de directeur binnen zeven dagen contact opneemt met de "timeshare plan's administration", om een antwoord te verzoeken op een klacht, als genoemd in artikel 12, tweede lid. De Raad adviseert om een termijn te noemen waar binnen een antwoord dient te worden gegeven door de "timeshare plan's administration", en wat de gevolgen zijn indien een dergelijk antwoord uitblijft.

De ondergetekende heeft dit advies overgenomen. Doorverwijzing naar een andere overheidsinstantie komt niet meer voor in het ontwerp. Het is de bedoeling dat de Autoriteit geschillen door middel van mediation - en als dan niet lukt: door een uitspraak - zelf tot een oplossing brengt.

In het Initiatiefontwerplandsverordening is thans meer nauwkeurig bepaald wat de termijnen zijn waarbinnen moet worden gereageerd, en wat de gevolgen zijn als dit niet tijdig gebeurt.

3.13 De rol van de Sint Maarten Tourist Authority

Het is de Raad onduidelijk gebleven wat de achterliggende gedachte is om bij landsverordening te regelen dat de (nog steeds inactieve) Sint Maarten Tourist Authority regelmatig wordt geïnformeerd over de activiteiten van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit, zoals staat vermeld in artikel 2, derde lid, onderdeel h.

De ondergetekende heeft aan deze opmerking van de Raad gevolg gegeven door de vermelding van de Sint Maarten Tourist Authority weg te laten uit het ontwerp van landsverordening.

3.14 Effectiviteit van de landsverordening

Artikel 10 van het ontwerp vermeldt dat de Minister binnen een jaar na aanvang van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit, en daarna na elke vier jaar, een rapport voorbereid, met betrekking tot de effectiviteit van de landsverordening ten behoeve van het parlement.

De Raad adviseert om in plaats van de minister, de Raad van Toezicht een dergelijk rapport op te laten stellen, nu die verantwoordelijk is voor de werkzaamheden van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit. Dit rapport kan vervolgens worden doorgestuurd naar de Minister. Daarnaast adviseert de Raad om de genoemde termijn te starten na inwerkingtreding van dit ontwerp in plaats van na aanvang van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit. De reden hiervoor is dat de datum van inwerkingtreding van dit ontwerp duidelijker komt te staan dan de datum wanneer de Sint Maarten Timeshare Autoriteit aanvangt.

Daarnaast stelt de Raad voor om in plaats van elke vier jaar, elke twee jaar een rapport uit te brengen zodat zowel de minister alsook het parlement op de hoogte wordt gehouden over de effectiviteit van de regelgeving.

De opmerkingen van de Raad behoeven geen bespreking meer aangezien de ondergetekende heeft besloten om een dergelijk artikel niet op te nemen in het Initiatiefontwerplandsverordening. Ingeval de ondergetekende de bepaling zou hebben gehandhaafd, zou overigens de Minister met deze evaluatie zijn belast. De ondergetekende zou dat beter vinden aansluiten bij de systeemverantwoordelijkheid van de Minister.

3.15 Verzoek om advies door de Minister

Artikel 16 van het ontwerp vermeldt dat de Minister de mogelijkheid heeft om het advies van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit in te winnen, voordat hij overgaat tot het afgeven van een vestigingsvergunning.

De Raad onderschrijft het belang van deugdelijke advisering aan de Minister en raadt aan om rekening te houden met de mogelijkheid om dit verplicht te stellen, alvorens de Minister overgaat tot afgifte van een vestigingsvergunning. Daarnaast adviseert de Raad om de term "vestigingsvergunning" (business license red.) in de definitiebepaling op te nemen, met daarin een verwijzing naar de Vestigingsregeling voor bedrijven. De Raad merkt op dat een deugdelijke memorie van toelichting helderheid zou moeten verschaffen met betrekking tot de achterliggende gedachte van dit artikel. Een dergelijke motivering ontbreekt in het ontwerp.

De Raad wijst tevens op artikel 5 van de Vestigingsregeling voor bedrijven, waarin staat vermeld dat een vergunning slechts geweigerd kan worden "in het belang van de openbare orde en de publieke rust en voorts indien, naar het oordeel van de Minister het algemeen belang zulks vordert". De Raad meent dat de Sint Maarten Timeshare Autoriteit rekening dient te houden met de inhoud van dit artikel bij het adviseren aan de Minister.

Daarnaast vermeldt artikel 11 van de Vestigingsregeling voor bedrijven dat "verlening, weigering of intrekking van een vergunning, niet plaats heeft, dan nadat de Kamer van Koophandel en Nijverheid daarover is gehoord. De Kamer van Koophandel en Nijverheid is alsdan verplicht het advies zo spoedig mogelijk te verstrekken".

De Raad merkt op dat er door deze bepaling in het geval van timeshare gerelateerde kwesties, een dubbele advisering plaats zou kunnen vinden namelijk door de Kamer van Koophandel en Nijverheid en de Sint Maarten Timeshare Autoriteit.

De ondergetekende heeft ook dit advies overgenomen. De adviesbevoegdheid op verzoek van de Minister is komen te vervallen. Wel heeft de Raad van Toezicht de bevoegdheid (zie artikel 16, zesde lid) om in een uitspraak de Minister te adviseren om 'een' vergunning in te trekken. Het hoeft dus niet alleen om een vergunning als bedoeld in de Vestigingsregeling voor bedrijven te gaan. Ook valt te denken aan gezondheidsvoorschriften, of aan veiligheidsvoorschriften. Aan te nemen valt dat de Raad van Toezicht niet lichtvaardig tot een dergelijk advies zal besluiten. Alsdan ligt het al gauw voor de hand dat de Minister tot het oordeel komt "dat het algemeen belang zulks vordert".

3.16 Ontbreken memorie van toelichting

De Raad heeft geconstateerd dat een toelichting op veel artikelen ten onrechte ontbreekt. Gelet op de strekking van de artikelen 1, 5, 10, 11, 15, 16, 17 en 18, adviseert de Raad om alsnog een deugdelijke uitleg op deze artikelen toe te voegen aan de memorie van toelichting. De toelichting biedt immers de mogelijkheid om aan te geven waarom het onderwerp wettelijk dient te worden geregeld.

De ondergetekende heeft zich dit advies ter harte genomen. Een gewijzigde memorie van toelichting is bij de Staten ingediend. Daarin wordt, naar de mening van ondergetekende, in alle opzichten voldaan aan het advies van de Raad van Advies.

3.17 Verwijzingen

De Raad constateert dat in artikel 14 wordt verwezen naar artikel 13, derde lid, onderdeel b, terwijl een dergelijke bepaling niet in het ontwerp is opgenomen. Hierdoor is het niet duidelijk wat er wordt bedoeld met artikel 14, tweede lid, van het ontwerp.

Ook in artikel 15, zevende lid, wordt een verwijzing gemaakt naar artikel 14, eerste lid, onderdeel b. De Raad heeft geconstateerd dat artikel 14, eerste lid, geen onderdeel b bevat.

Bij het opstellen van het gewijzigd ontwerp is de uiterste zorgvuldigheid betracht. De ondergetekende is ervan overtuigd dat dergelijke misstellingen daarin niet zullen voorkomen.

3.18 Vertalers

Artikel 18, zesde lid, alsmede het zevende lid, onderdeel b, vermeldt dat de "governing body" zoveel mogelijk ervoor zorg draagt dat de informatie als genoemd in het artikel, naar de "offender" wordt gecommuniceerd in een taal die hij of zij begrijpt. Daarnaast zal de Sint Maarten Timeshare Authority zorgen voor de assistentie van een vertaler, indien de "offender" dit redelijkerwijs verzoekt.

De Raad adviseert om er rekening mee te houden dat het in sommige gevallen niet gemakkelijk zal zijn om een vertaler van een bepaalde taal te lokaliseren. Ook de financiële consequenties hiervan dienen niet te worden onderschat. De Raad stelt derhalve voor om artikel 18, zesde lid, alsmede het zevende lid, onderdeel b, zo te herformuleren,

dat duidelijk is dat de overtreder zelf verantwoordelijk is om te worden bijgestaan door een vertaler.

De ondergetekende heeft besloten om niet langer een dergelijke bepaling in het ontwerp van landsverordening op te nemen. Wanneer het gaat om de uitoefening van bestuurlijke bevoegdheden, bevat de ontwerp-Landsverordening bestuurlijke handhaving reeds de nodige bepalingen. Voor de dagelijkse praktijk van de Timeshare Autoriteit acht de ondergetekende een dergelijke bepaling overbodig. Gezien de toekomstvisie van ondergetekende over de overgang naar de Engelse taal in Sint Maarten, gaat zij ervan uit dat bij de Timeshare Autoriteit het Engels de belangrijkste taal zal zijn in de mondelinge en schriftelijke communicatie. Mocht een consument die taal niet machtig zijn, laat de ondergetekende het aan het bureau van de Autoriteit over om terzake verstandige maatregelen te treffen. Of daar financiële consequenties aan zullen zijn verbonden, valt nu niet te overzien. Aan te nemen valt dat de Autoriteit in de begroting zo nodig een reservering zal opnemen.

3.19 Ontbreken van overgangsrecht

Het ontwerp bevat geen bepalingen met betrekking tot overgangsrecht. Dit heeft als gevolg dat het ontwerp inwerking treedt met ingang van de derde kalendermaand na de datum van bekendmaking, ingevolge artikel 11 van de Landsverordening bekendmaking en inwerkingtreding¹³. De Raad adviseert om overgangsrecht op te nemen nu er reeds al timeshare plannen en contracten bestaan, die niet aan de regels als genoemd in het ontwerp van de Landsverordening herziening timeshare voldoen.

De ondergetekende heeft dit advies in die zin opgevolgd dat de inwerkingtreding thans bij landsbesluit zal geschieden, waarbij kan worden bepaald dat verschillende artikelen op verschillende tijdstippen in werking kunnen treden. Aan te nemen valt dat zal worden begonnen met de aanstelling van de Raad van Toezicht, vervolgens de selectie en benoeming van de directeur, en de overige artikelen wanneer alles klaar is om met het werk te beginnen.

3.20 Ontbreken financiële toelichting

Artikel 10 van de Comptabiliteitslandsverordening schrijft voor dat in de toelichting bij het ontwerp, een afzonderlijk onderdeel wordt opgenomen waarin de financiële gevolgen voor en de dekking door het land worden vermeld. In de toelichting ontbreekt een dergelijke berekening.

De Raad meent dat een deugdelijk gemotiveerde financiële paragraaf een onmisbaar onderdeel is van het ontwerp, temeer nu artikel 9 vermeldt dat het Ministerie van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie verantwoordelijk is voor de begroting van de Sint Maarten Timeshare Autoriteit.

De Raad adviseert tevens om er rekening mee te houden dat in de begroting van 2015 een begrotingspost op te nemen met betrekking tot het opzetten en fungeren van deze organisatie.

Daarnaast adviseert de Raad om in artikel 9, derde lid, de datum van voor 1 September, te vervangen door een datum die ligt voor 1 mei, omdat ingevolge artikel 34, eerste lid, van de Comptabiliteitslandsverordening, de Minister verplicht is om ramingen in te dienen bij de Minister van Financiën voor elk onderdeel van de administratie waarover hij het beheer voert. De Raad adviseert om hiermee tevens rekening te houden met betrekking tot de datum genoemd in artikel 9, vijfde lid, van het ontwerp.

Aan de opmerking van de Raad is gevolg gegeven in de gewijzigde memorie van toelichting. De noodzaak voor een dergelijke paragraaf was des te meer noodzakelijk omdat thans in het Initiatiefontwerplandsverordening een verhoging van de logeergastenbelasting is opgenomen. De ondergetekende acht deze verhoging de logische tegenhanger van de verplichting voor de Minister om de Timeshare Autoriteit voldoende financiële middelen uit de Landskas ter beschikking te stellen, gegeven het feit dat het Land onvoldoende inkomsten uit belastingen ontvangt.

4. Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

In de bijlage zijn vermeld de opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard. Deze opmerkingen worden geacht integraal deel uit te maken van het onderhavige advies.

Deze opmerkingen van de Raad van Advies behoeven geen bespreking meer, nu deze reactie vergezeld gaat van een gewijzigde Initiatiefontwerplandsverordening en een gewijzigde memorie van toelichting.

Philipsburg, .. juni 2016

De indiener,

Sarah Wescot-Williams